

Le Evangelio u Reino u yuum

Leti' le solución!

**Ba'ax ku tséenta'al yilaje' u Jesús tu ya'alaj ti' u ts'o'okol ma' u
k'uchul tak ka u Reino u Dios je'el u predicado yóok'ol kaab
testigo.**

**"Le lobo xan morará yéetel le cordero... Ma' lastimarán mix
destruirán tu láakal in witso' K'uulem, tuméen le lu'umo' yéetel
Chuup yéetel u yóol le máako' ka' jo'op' le ja'ilo'ob cubran le
k'áak'náabo' (Isaías 11:6,9)**

Tuméen

Bob Thiel, Ph.D.

Le Evangelio u Reino u yuum

Leti' le solución!

Tuméen Bob Thiel, Ph.D.

Copyright © 2016 leti' 2017 leti' 2018 leti' 2019 tumen Nazarene Ánaalte'ob. Edición 1.4. Folleto producido utia'al u najil k'uj Continua k'uj yéetel Sucesores, chen jump'éeel corporación. 1036 w. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Ba'ax ten le humanidad ma' u resolver u toop.

A wojel wáaj ba'ax le yáax ka ts'ook ba'al le Biblia ye'esik Jesús predicó yóok'ol ti' Evangelio jump'éeel Reino jump'éeel yuum.

Yojéelo'ob u le Reino ti' Dios-le énfasis ti' le apóstoles yéetel le primeros ba'ax le siguieron.

Ba'ax le u Reino u Dios le máak Jesús. Ba'ax táan u reino Dios Jesús viviendo u kuxtal ti' to'on bejla'e'. Ba'ax le u Reino u Dios biin bin yano'ob reino xíimbal tumen u futuro. Creerás ku ka'ansa'al le Biblia.

Ba'ax le jump'éeel reino. Ba'ax le u Reino u Dios. Ba'ax ku ka'ansik le Biblia. Ba'ax ka ka'ansajnak najil k'uj cristiana primitiva.

Ba'ax ku tséenta'al yilaje' u u ts'o'okol ma' u k'uchul tak ka u Reino u Dios je'el u predicado yóok'ol kaab testigo.

Le fotografía ti' le portada ye'esik jump'éeel cordero chilikbaj yéetel juntúul lobo compuesto tumen Burdine Impresión ka gráficos. Le fotografía ti' le contraportada jach ti' le edificio yo'osal áantajil u najil k'uj u Dios ti' Jerusalén tomada ti' 2013 tumen le tumen Dr Bob Thiel.

Contenido

1. Ba'ax yaan u humanidad le soluciones.
2. Ba'ax ka Evangelio predicó Jesús.
3. Ku conocía u Reino u Dios ti' le úuchben Testamento.
4. Ba'ax-ka'ansabo'on le Apóstoles le Evangelio ti' le Reino.
5. Fuentes paach Nuevo Testamento-ka'ansabo'on u Reino u Dios.
6. Le iglesias grecorromanas ku ye'esko'ob ti' le Reino jach Páaybe'en, ba'ale'...
7. Ba'ax Ba'axten le Reino u Dios.

A'alajil t'aan ti' máax ku

Páaybe'en: Le áanalte' jump'éeel traducción le versión ich inglés tumen máax ma' jach miembro le k'uj ' uj continua jump'éeel yuum, tune', Jayp'éeel ts'o'ok páajtal ma' transmitir completamente le original, ba'ale' tu ku pa'ta'al u kuxkinko'obi' naats'il. Le versión ich inglés táan disponible siibil ti' internet ichil ti' www.ccog.org

1. Ba'ax yaan u humanidad le soluciones.

Way enfrenta ya'ab talamilo'ob.

Ya'ab máako'ob wi'ij. Ya'ab máak u oprimidas. Ya'ab máako'ob enfrentan yaniko'on. Ya'ab naciones u ti' serio noj p'aax. Le paalalo'obo', incluidos le ma' nacidos, enfrentan abusos. Le k'aas k'oja'anilo'obo' farmacorresistentes conciernen ya'ab médicos. Le k'ajle' ciudades industriales Yaan iik' jach contaminado utia'al u yaantal sanas. Ya'ab políticos amenazan le k'atun. Le ataques terroristas siguen u ocurriendo.

Ba'ax páajtal le ya'ak u jo'olmakilo'ob mundiales solucionar le talamilo'ob ti' le u enfrenta le humanidad.

Ya'ab tuukultik ba'ax yan.

Túumben Agenda Universal

Le 25 ti' septiembre ti' 2015, ka' jump'éeel t'aan clave ti' le yuum Francisco ti' le Vaticano, le 193 naciones ti' le Naciones Unidas (ONU) votaron u utsilo' u implementar "17 ku de Desarrollo Sostenible" u ba'ax u Óoxten ku denominaba le túumben Agenda Universal. Lelo'oba' le 17 ku ti' le ONU:

Gol 1. Búukint ts'o'okol in le óotsilil ti' tuláakal u formas ti' tuláakal tu'ux

Gol 2. Xu'ulul yéetel le wi'ij, kaxta'al u yúuchul le seguridad alimentaria yéetel ma'alo'obkíinsiko'ob le nutrición yéetel xan jump'éeel agricultura sostenible

Gol 3. Garantizar jump'éeel saludable kuxtal yéetel xan del bienestar utia'al tuláakal ti' tuláakal le edades

Gol 4. Garantizar jump'éeel educación calidad inclusiva yéetel equitativa yéetel xan kúuchil meyajo'ob yaan ku permanente utia'al tuláakal

Gol 5. Kaxta'al u yúuchul le igualdad género yéetel empoderar ti' tuláakal le ko'olelo'obo' yéetel ch'úpalo'obo'

Gol 6. Garantizar le disponibilidad yéetel le gestión sostenible le ja' yéetel le saneamiento utia'al tuláakal

Gol 7. Garantizar le muuk' ti' jump'éeel energía asequible, fiable, sostenible yéetel moderna utia'al tuláakal

Gol 8. Xan jump'éeel tuméen económico sostenido, incluso yéetel sostenible, jump'éeel empleo pleno yéetel productivo yéetel jump'éeel meyaj decente utia'al tuláakal

Gol 9. Meentik meyaje' resiliente, xan jump'éeel industrialización inclusiva yéetel sostenible yéetel ku fomentar le innovación

Gol 10. Xu'ulsiko'ob le desigualdad ichil yéetel ichil le noj lu'umilo'obo'

Gol 11. Meentik le ciudades yéetel le asentamientos yóolo'ob k'áati' inclusivos, seguros, resilientes yéetel sostenibles

Gol 12. Garantizar patrones u jant p'áatalij yéetel u producción sostenibles

Gol 13. Ch'aik ba'axo'ob tu kano'ob urgentes utia'al u combatir le k'eexpajal climático yéetel u impactos

Gol 14. Conservar ka utilizar yaanal bix u sostenible le océanos, le mares yéetel le nu'ukulo'ob marinos utia'al le ma'alo'ob sostenible

Gol 15. Wáaj, restaurar yéetel xan u búukinta'al sostenible le ecosistemas terrestres, gestionar ti' bix ken sostenible le bosques, combatir le desertificación yéetel je'eel ka revertir u degradación le lu'umo' yéetel je'eel le asab biodiversidad

Gol 16. Xan sociedades pacíficas yéetel inclusivas ti' le ma'alo'ob sostenible, ts'aik muuk' le justicia utia'al tuláakal yéetel ku meentik instituciones eficaces, responsables yéetel inclusivas ti' tuláakal le niveles

Gol 17. Fortalecer le medios ka'anatako'ob ka revitalizar le asociación mundial utia'al le ma'alo'ob sostenible

Ku supone u le cha'ana' u aplicará plenamente ti' 2030 yéetel xan u denomina Agenda 2030 utia'al le ma'alo'ob Sostenible. U ba'ax ku kaxtik jach u resolver le dolencias ti' le ku u enfrenta le humanidad yéetel le regulación, le educación yéetel le cooperación internacional yéetel interreligiosa. Wa bien ya'ab u ku le ma'alo'ob, yane' u métodos yéetel ku, k'asa'ano'ob (cf. Génesis 3:5). Le agenda, xan le consistente yéetel le encíclica Laudato wa u yuum Franciscoe'.

Le "túumben Agenda Universal" je'el t'anik u le "túumben Agenda Católica" je'el bix le t'aano' "católica" u k'áat u ya'al "universal". Yuum Franciscoe' convocó le siibil ti' le túumben Agenda Universal "jump'éeel signo k'a'abéet u alab óolal". Bix u seguimiento ti' u éejenil ti' le Naciones Unidas, u celebró jump'éeel múuch'tambale' ti' París ti' diciembre u 2015 (chíimpoltik titulada 21a Conferencia ti' le pak'chaje' ti' le Convención Marco ti' le Naciones Unidas yóok'ol le k'eexpajal Climático). Yuum Franciscoe' xan elogió le éejenil internacional ka aconsejó ti' le naciones "t'u'uchpachtik cuidadosamente le bejo' tumen delante yéetel juntúul creciente sentido solidaridad".

Óol tuláakal le miatsilo'ob u yóok'ol kaab estuvo de acuerdo con makt'aanil u París, ku yaan ku ambientales u específicos ka compromisos financieros. (Túun le Jo'olpóopo' u Estados Unidos, Barack Obama, firmó jump'éeel ju'una' utia'al tu'ux u Estados Unidos ti' le je'ela' ti' 2016, ba'ale' ti' 2017, le Jo'olpóopo' estadounidense Donald Trump declaró u Estados Unidos MA' aceptaría makt'aanil acordados ti' París.). Le ba'ala' causó indignación internacional yéetel u ayudado aislar Estados Unidos ti' Europa yéetel ya'ab uláak' pak'chaje' kab.). Chúunk'in, yuum Franciscoe' declaró ti' le humanidad "bajará" wa ma' u cambios relacionados yéetel le clima.

Wa bien Mix máak taak u respirar iik' contaminado, máan wi'ij, yaantal empobrecido, yaantal ti' talamilo'ob, etc., wáaj le intentos yóolo'ob u ku le agenda 2030 ti' le Naciones Unidas yo'osal u chíikpajal ba'ax makt'aanil París resolverán le talamilo'ob enfrenta le humanidad.

Le historial ti' le Naciones Unidas

Le Naciones Unidas ku xa'ak'itubao'ob ka biino'ob u 24 u octubre u 1945, ka' u Segunda k'atun Mundial, con el fin de Je'e bix u páajtale' uláak' ba'atelil le bin yano'ob yéetel k'aax u xan le Jets' óolal kaabe'. Ti' u béeychajal, le ONU táaj 51 Estados miembros; Bejla'e' yaan 193.

Hi ha hagut centenars, si no milers, de conflictes a tot el món des que es van formar les Nacions Unides, però encara no hem tingut el que es podria qualificar de la tercera guerra mundial.

Alguns creuen que la cooperació internacional com les Nacions Unides afirma promoure, combinada amb el tipus d'agenda ecumènica i interreligiosa que el Papa Francesc i molts altres líders religiosos estan intentant promoure, aportarà pau i prosperitat.

Tot i això, la trajectòria de les Nacions Unides per fer-ho no ha estat bona. A més dels nombrosos conflictes armats des que es van formar les Nacions Unides, diversos milions passen fam, refugiats i / o pobres desesperadament.

Fa més d'una dècada que les Nacions Unides van proposar implementar els seus Objectius de Mil·lenni. Tenia vuit "objectius de desenvolupament", però això no va tenir èxit, fins i tot segons la pròpia ONU. Així, el 2015 es van adoptar els seus anomenats "17 Objectius de Desenvolupament Sostenible". Alguns són optimistes. Alguns la consideren una fantasia utòpica.

Pel que fa a la utopia, el 6 de maig de 2016, el papa Francesc va dir que somiava amb una utopia europea humana que la seva església podria ajudar a aconseguir aquest continent. No obstant això, el somni del Papa es convertirà en un malson (vegeu Apocalipsis 18).

Je'el yantalto'on cierta cooperación yéetel éxito, ba'ale'...

El Diccionari de Merriam Webster afirma que la utopia és "un lloc imaginari on el govern, les lleis i les condicions socials són perfectes". La Bíblia ensenya que la humanitat no pot resoldre els seus problemes per si mateixa:

23 Senyor, sé que el camí de l'home no és en ell mateix; No és en l'home qui camina per dirigir els seus propis passos. (Jeremiah 10:23, NKJV a tot el temps, tret que s'indiqui el contrari)

La Bíblia ensenya que la cooperació internacional fallarà:

16 La destrucció i la misèria són a la seva manera; 17 I el camí de pau que ells no coneixen. 18 No hi ha por de Déu davant dels seus ulls. (Romans 3: 16-18)

Tanmateix, molts humans estan treballant cap a la seva visió de la societat utòpica i, fins i tot, de vegades intenten implicar la religió, però gairebé ningú no està disposat a seguir els camins de l'únic Déu. No és que no es produirà cap progrés cap als objectius del Vaticà. Hi haurà alguns (i molts dels objectius són bons), així com alguns contratemps.

De fet, i probablement després d'un conflicte massiu, s'acordarà i confirmarà un tipus d'acord de pau internacional (Daniel 9:27). Quan sigui així, molts tendiran falsament a creure que la humanitat provocarà una societat més pacífica i utòpica.

Molts seran recollits per aquest "progrés utòpic internacional" (vegeu Ezequiel 13:10), així com per diversos signes i meravelles (2 Tessalònics 2: 9-12). Però la Bíblia diu que aquesta pau no durarà (Daniel 9:27; 11: 31-44), malgrat el que els líders poden reclamar (1 Tessalònics 5: 3; Isaïes 59: 8).

La idea que, a part de Jesús (vegeu Joan 15: 5; Mateu 24: 21-22), la humanitat pot portar utopia en aquesta "era del mal present" és un fals evangeli (Gàlates 1: 3-10).

Si la humanitat sola és totalment incapaç de provocar veritablement utopia, és possible qualsevol tipus d'utopia?

Sí.

El Regne de Déu farà que aquest planeta i, posteriorment, tota l'eternitat, sigui fantàsticament millor.

2. Ba'ax ka Evangelio predicó Jesús.

La Bíblia ensenya que una societat utòpica, anomenada Regne de Déu, substituirà els governs humans (Daniel 2:44; Apocalipsi 11:15; 19: 1-21).

Quan Jesús va començar el seu ministeri públic, va començar predicant ***evangelí del Regne de Déu***. Aquí és el que Mark va informar:

14 Després que Joan fos posat a la presó, Jesús va venir a Galilea, predicant l'evangelí del regne de Déu, 15 i digué: "El temps s'ha complert, i el regne de Déu ja està a l'abast. Penteu-vos i creieu en l'evangelí "(Marc 1: 14-15).

El terme evangelí, prové de la paraula grega transliterada com euangelion, i significa "bon missatge" o "bona notícia". Al Nou Testament, la paraula anglesa "regne", relacionada amb el regne de Déu, s'esmenta aproximadament 149 vegades en el NKJV i el 151 a la Bíblia de Douay Rheims. Prové de la paraula grega transliterada com basileia que significa la regla o regne de la reialesa.

Els regnes humans, així com el regne de Déu, tenen un rei (Apocalipsis 17:14), cobreixen una àrea geogràfica (Apocalipsis 11:15), tenen regles (Isaïes 2: 3-4; 30: 9), i tenen temes (Lluc 13:29).

Heus aquí la primera ensenyança pública de Jesús que Matthew registra:

23 I Jesús va recórrer tota Galilea, ensenyant en les seves sinagogues, predicant l'evangelí del regne (Mateu 4:23).

Matthew també registra:

35 Aleshores Jesús va recórrer totes les ciutats i pobles, ensenyant en les seves sinagogues, predicant l'evangelí del regne (Mateu 9:35).

El Nou Testament demostra que Jesús regnarà per sempre:

33I regnarà sobre la casa de Jacob per sempre, i del seu regne no hi haurà fi (Lluc 1:33).

Lluc diu que el propòsit que va ser enviat Jesús era predicar el Regne de Déu. Fixeu-vos en què va ensenyar Jesús:

43 Els va dir: “He de predicar també el regne de Déu a les altres ciutats, perquè amb aquest propòsit he estat enviat” (Lluc 4:43).

Alguna vegada heu sentit això de predicar? Alguna vegada us heu adonat que el propòsit de Jesús per ser enviat era predicar el Regne de Déu?

Lluc també registra que Jesús va anar a predicar el Regne de Déu:

10 Els apòstols, quan tornaven, li van dir tot el que havien fet. Després els va agafar i es va apartar en privat cap a un lloc desert de la ciutat anomenada Betsaida. 11 Però quan la gent ho va saber, el van seguir; i els va rebre i els va parlar del regne de Déu (Lluc 9: 10-11).

Jesús va ensenyar que el Regne de Déu havia de ser la prioritat màxima per a aquells que el seguien:

33 Però busqueu primer el regne de Déu i la seva rectitud (Mateu 6:33).

31 Però busqueu el regne de Déu, i tot això us serà afegit. 32 No tingueu por, bandada petita, perquè és el bon plaer del vostre Pare donar-vos el regne (Lluc 12: 31-32).

Els cristians han de buscar PRIMER Regne de Déu. Ho fan aconseguint que aquesta sigui la seva màxima prioritat en viure ja que Crist els hauria de viure i desitjant el seu retorn i regne. Però, la majoria dels qui professen a Crist, no només no busquen primer el Regne de Déu, ni tan sols saben què és. Molts també creuen falsament que participar en la política mundana és el que Déu espera dels cristians. Al no entendre el regne de Déu, no ho fan

Viu ara com deuen o entenen per què la humanitat està tan defectuosa.

Observeu també que el regne serà donat a un petit ramat (vegeu Romans 11: 5). Cal humilitat per estar disposat a formar part del veritable petit ramat.

Le Reino ku Dios láayli' ma' u ts'o'ok establecido lu'um

Jesús va ensenyar que els seus seguidors havien de pregar perquè el regne vingués, per la qual cosa ja no el tenen:

9 El nostre pare al cel, sant és el teu nom. 10 Veniu el vostre regne. La vostra voluntat es farà (Mateu 6: 9-10).

Jesús va enviar els seus deixebles a predicar el Regne de Déu:

1 Llavors va convocar els seus dotze deixebles junts i els va donar poder i autoritat sobre tots els dimonis per guarir malalties. 2 Els va enviar a predicar el regne de Déu (Lluc 9: 1-2).

Jesús va ensenyar que la seva presència sola no era el regne, ja que el regne no estava establert a la Terra, i és per això que va fer allò que no va llençar dimonis al seu nom:

28 Però si expulso dimonis per l'Esperit de Déu, segurament el regne de Déu t'ha arribat a sobre (Mateu 12:28).

El veritable regne es troba en el futur, tampoc no és aquí, tal com indica Mark:

47 I si el teu ull fa que et pequi, treu-lo. És millor que entris al regne de Déu amb un sol ull, que no pas amb dos ulls, que siguin emesos ... (Marc 9:47).

23 Jesús va mirar al seu voltant i va dir als seus deixebles: "Què costa que els que tenen riquesa entrin al regne de Déu!" Però Jesús va respondre de nou i els va dir: "Fills, que costa que els que

confien en la riquesa entrin al regne de Déu! 25 És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla que que un home ric entri al regne de Déu "(Marc 10: 23-25).

25 Segurament, et dic, ja no beuré del fruit de la vinya fins aquell dia que el begui nou al regne de Déu "(Marc 14:25).

43 Josep d'Arimatea, un destacat membre del consell, que esperava ell mateix el regne de Déu, venint i prenent valor ... (Marc 15:43).

Jesús va ensenyar que el regne no forma part d'aquest món actual:

36 Jesús respongué: "El meu regne no és d'aquest món. Si el meu regne fos d'aquest món, els meus servidors lluitarien, de manera que no em lliuessin als jueus; però ara el meu regne no és d'aquí "(Joan 18:36).

Jesús va ensenyar que el regne vindrà després que torni com a rei:

31 "Quan el Fill de l'home vingui en la seva glòria, i tots els sants àngels amb ell, s'asseuran al tron de la seva glòria. 32 Totes les nacions es reuniran davant seu, i les separarà les unes de les altres, ja que un pastor divideix les seves ovelles de les cabres. 33 El posarà les ovelles a la seva mà dreta, però les cabres a l'esquerra. 34 Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneït del meu Pare, hereteu el regne preparat per a vosaltres des de la fundació del món (Mateu 25: 31-34).

Atès que el Regne de Déu no és aquí, no veurem una autèntica utopia fins després d'haver estat establerta. Com que la majoria no entenen el regne de Déu, no entenen com funciona el seu govern amorós.

El Regne de Déu no arribarà “fins que no arribi la plenitud dels gentils” (Roman 11:25), i això encara no ha passat.

Wáaj bix tu ya'alaj Jesús ka'ach u reino.

Jesús va proporcionar algunes explicacions sobre com és el Regne de Déu:

26 I digué: "El regne de Déu és com si un home escampés les llavors a terra, 27 i dormiria de nit i aixecaria de dia, i la llavor hauria de brotar i créixer, ell mateix no sap com. 28 Perquè la terra produeix collites per si mateixa: primer la fulla, després el cap, després el gra complet al cap. 29 Però quan el gra madura, de seguida posa la falç perquè la collita ha arribat "(Marc 4: 26-29).

18 Després va dir: "Com és el regne de Déu? I amb què ho he de comparar? 19 És com una llavor de mostassa que un home va agafar i va posar al seu jardí; i va créixer i es va convertir en un gran arbre, i els ocells de l'aire nidificaven a les seves branques. "20 I va tornar a dir: "A què em semblarà el regne de Déu? 21 És com un llevat, que una dona va prendre i va amagar en tres mesures de menjar fins que es va llevar tot "(Lluc 13: 18-21).

Aquestes paràboles suggereixen que, al principi, el Regne de Déu és força petit, però es farà gran.

Luke també va gravar:

29 Vindran de l'est i de l'oest, del nord i del sud, i s'asseuran al regne de Déu (Lluc 13:29).

Així, el Regne de Déu tindrà gent de tot el món. NO es limitarà a aquells que tinguin ascendència israelita o grups ètnics específics. La gent, d'arreu, s'asseurà en aquest regne.

Lucas 17 yéetel le Reino

Lluc 17: 20-21 perplexa alguns. Però abans d'arribar a això, fixeu-vos que les persones menjaran realment al Regne de Déu:

15 "Feliç aquell qui menjarà pa al regne de Déu!" (Lluc 14:15).

Atès que les persones (en el futur) menjaran al Regne de Déu, ara no és només una cosa que se'ls deixa al seu cor, malgrat les malenteses / malenteses de Lluc 17:21 que suggereixen el contrari.

La traducció Moffatt de Lluc 17: 20-21 pot ajudar a alguns a comprendre:

20 Quan els fariseus van preguntar-los quan venia el regnat de Déu, els va respondre: "El regnat de Déu no vindrà, tal com espereu que el veieu; 21 Ningú no dirà: "Aquí és aquí" o "Hi ha aquí", perquè el Regnat de Déu ara està entre vosaltres. "(Lluc 17: 20-21, Moffatt; vegeu també traduccions de la NASB i ESV)

Fixeu-vos que Jesús estava parlant als fariseus no convertits, carnals i hipòcrits. Jesús "els va respondre", els fariseus van preguntar a Jesús la pregunta. Es van negar a reconèixer-lo.

Estaven a l'església? No!

Jesús tampoc no parlava d'una església que s'organitzaria aviat. Tampoc parlava de sentiments a la ment ni al cor.

Jesús estava parlant de la seva regna. Els fariseus no li preguntaven sobre una església. No sabien res de cap església del Nou Testament. No es preguntaven per un tipus de sentiment molt maco.

Si es pensa que el Regne de Déu és l'ESGLÉSIA - i el Regne de Déu estava "dins" dels fariseus - ¿ESTABA LA IGLESIA dins dels fariseus? Evidentment no!

Aquesta conclusió és bastant ridícula, no? Mentre que algunes traduccions protestants tradueixen part de Lluc 17:21 com "el

Regne de Déu està" dins vostre "(NKJV / KJV), fins i tot la Bíblia catòlica de la Nova Jerusalem tradueix correctament que" el regne de Déu està entre vosaltres. "

Jesús era el que hi havia, entremig, dels fariseus. Ara, els fariseus pensaven que esperaven el Regne de Déu. Però ho van entendre. Jesús va explicar que no seria un Regne local o limitat només per als jueus, tal com semblaven pensar (ni una església com alguns creuen ara). El Regne de Déu no seria només un dels molts regnes humans i visibles que la gent podia assenyalar o veure, i dir: "Ja és aquí"; o "aquest és el Regne, allà dalt".

Jesús, ell mateix, va néixer per ser el REI d'aquest Regne, tal i com va dir senzillament a Pilat (Joan 18: 36-37). Entengueu que la Bíblia utilitza els termes "rei" i "regne" de forma intercanviable (per exemple, Daniel 7: 17-18,23). El REI del futur Regne de Déu estava, llavors i allà, al costat dels fariseus. Però no el reconeixien com el seu rei (Joan 19:21). Quan Ell torni, el món el rebutjarà (Apocalipsis 19:19).

Jesús, en els versets següents de Lluc 17, va descriure la seva segona vinguda, quan el Regne de Déu governarà TOTES LA TERRA (continuant amb Moffatt per a la seva coherència en aquest capítol):

22 Els deixebles els digué: "Arribin dies en els quals voldreu molt i desitjareu fins i tot un dia del Fill de l'home. 23 Els homes diran: "Mira, aquí està!" "Mireu, hi és!" però no sortiu ni correu després d'ells, 24 com un llamp que parpelleja d'un costat a l'altre del cel, així serà el Fill de l'home el seu propi dia. 25 Però primer ha de suportar un gran sofriment i ser rebutjat per la generació actual. (Lluc 17: 22-25, Moffatt)

Jesús es referia a un llamp que parlava, de la mateixa manera que en Mateu 24: 27-31, descrivint la seva segona vinguda a REGLA del món sencer. Jesús no està dient que la seva gent no el podrà veure quan torni.

La gent no el reconeixerà com el seu REI (Apocalipsis 11:15) i lluitarà contra ell (Apocalipsi 19:19). Molts pensaran que Jesús representa a l'Anticrist. Jesús no deia que el Regne de Déu es trobava dins dels fariseus; els va dir a un altre lloc que no estaven al Regne per la seva hipocresia (Mateu 23: 13-14). Tampoc Jesús va dir que l'Església seria el Regne.

El Regne de Déu és quelcom que els humans podrem un dia ENTRAR, com a la resurrecció del just! No obstant això, fins i tot Abraham i els altres patriarques encara no hi són (vegeu Hebreus 11: 13-40).

Els deixebles sabien que el Regne de Déu no estava dins d'ells personalment i que havia de aparèixer com el següent, que va arribar després de Lluc 17:21, mostra:

11 Quan van sentir aquestes coses, va parlar una altra paràbola, perquè estava a prop de Jerusalem i perquè pensaven que el regne de Déu apareixia immediatament (Lluc 19:11).

Le Reino táan chika'an ti' le futuro

Com es pot saber si el Regne és a prop? Com a part de resoldre aquesta pregunta, Jesús va enumerar esdeveniments profètics (Lluc 21: 8-28) i després va ensenyar:

29 Mireu la figuera i tots els arbres. 30 Quan ja comencen a veure, ja veieu i sabeu vosaltres mateixos que ja és prop de l'estiu. 31També, **quan veieu que aquestes coses estan passant, sabeu que el regne de Déu és a prop** (Lluc 21: 29-31).

Jesús volia que el seu poble seguís esdeveniments profètics per saber quan vindria el Regne. Jesús en un altre lloc va dir a la seva gent que vetllés i es fixés en els esdeveniments profètics (Lluc 21:36; Marc 13: 33-37). Malgrat les paraules de Jesús, molts es descompten en veure esdeveniments mundials vinculats profèticament.

A Lluc 22 i 23, Jesús va tornar a mostrar que el Regne de Déu era quelcom que es compliria en el futur quan va ensenyar:

15 "Amb fervor desig he desitjat menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans de patir; 16Perquè us dic, ja no en menjaré fins que no s'acompleixi al regne de Déu. "17 Després va agafar la copa i va donar gràcies, i va dir:" Agafeu-ho i partiu-la entre vosaltres; 18 Perquè us dic que no beuré del fruit de la vinya fins que no arribi el regne de Déu "(Lluc 22: 15-18).

39 Però un d'aquests dolents que van ser crucificats amb ell el va blasfemar i li va dir: "Si sou el Messies, salveu-vos i estalvieu-nos també". 40 I el seu company el va reprimir i li va dir: "Ni tan sols sou? por de Déu? Per vosaltres també esteu condemnant amb ell. 41 I nosaltres justament, perquè som dignes, perquè se'ns retorna d'acord amb el que hem fet, però aquest no ha fet res malament. "42 I digué a Yeshua:" Senyor, recorda'm quan entres el vostre Regne. "43 Però Yeshua li va dir:" Amén, et dic que avui estaràs amb mi al Paradís "(Lluc 23: 39-43, arameu en anglès normal)

El Regne de Déu no va arribar tan aviat com va ser assassinat Jesús, tal com ens mostraven Marc i Lluc:

43Joseph d'Arimatea, un membre important del consell, que esperava ell mateix el regne de Déu, venint i prenent coratge ... (Marc 15:43).

51 Ell era d'Arimarée, una ciutat dels jueus, que ell mateix també esperava el regne de Déu (Lluc 23:51).

És després de la resurrecció (1 Corintis 15: 50-55) que els cristians tornaran a néixer per introduir el Regne de Déu, tal com Joan registra:

3 Jesús va respondre i li va dir: "Amb tota seguretat, us dic que, a no ser que torni a néixer, no pot veure el regne de Déu."

4 Nicodem li va dir: "Com pot néixer un home quan sigui vell? Pot entrar per segona vegada al ventre de la seva mare i néixer?" 5 Jesús va respondre: "Segurament, et dic, tret que un neixi de l'aigua i de l'Esperit, no pugui entrar al regne de Déu (Joan 3: 3-5).

Només la gent de Déu veurà el Regne de Déu post-mil·lenari últim.

Ara, si us plau, entén més que després de Jesús va ressuscitar, va tornar a ensenyar sobre el Regne de Déu:

3 També es va presentar viu després del sofriment per moltes proves infal·libles, essent vist per ells durant quaranta dies i parlant de les coses relatives al regne de Déu (Fets 1: 3).

Els primers i últims sermons que va donar Jesús van tractar sobre el Regne de Déu! Jesús va venir com a missatger per ensenyar sobre aquest Regne.

Jesús també va escriure a l'Apòstol Joan sobre el Regne mil·lenari de Déu que hi hauria a la terra. Observeu el que va escriure Joan:

4 Vaig veure les ànimes dels que havien estat decapitats per la seva testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni la seva imatge i no havien rebut la seva empremta a la testa ni a les mans. I van viure i van regnar amb Crist durant mil anys (Apocalipsis 20: 4).

Els primers cristians van ensenyar que el mil·lenari Regne de Déu seria a la terra i substituiria els governs del món tal com ensenya la Bíblia (cf. Apocalipsis 5:10, 11:15).

Per què, si el Regne de Déu és tan important, no n'heu sentit gaire a parlar?

En part perquè Jesús ho va anomenar un misteri:

11 I els va dir: "A vosaltres se'ns ha donat a conèixer el misteri del regne de Déu; però per als que estan fora, totes les coses vénen en paràboles (Marc 4:11).

Encara avui, el veritable Regne de Déu és un misteri per a la majoria, com és molt del pla de Déu (vegeu també el nostre llibre gratuït, en línia a www.ccog.org titulat: El MISTERI DEL PLA DE DÉU Per què Déu va crear res? Per què Déu us va fer? ?).

Considereu, a més, que Jesús va dir que el final (de l'època) arribarà (aviat) DESPRÉS de que l'evangeli del regne es predica a tot el món com a UNA SABILITAT:

14 I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni de totes les nacions, i llavors arribarà el final (Mateu 24:14).

Proclamar l'evangeli del Regne de Déu és important i s'ha de complir **en aquests temps finals**. És un "bon missatge", ja que ofereix l'esperança real als mals de la humanitat, malgrat el que els líders polítics poden ensenyar.

Si considerem les paraules de Jesús, hauria de quedar clar que l'autèntica església cristiana hauria de proclamar aquell evangeli del regne ara. Aquesta hauria de ser la seva màxima prioritat per a l'Església. I per fer-ho correctament, s'han d'utilitzar diversos idiomes. Això és el que l'Església contínua de Déu s'esforça a fer. I és per això que aquest llibret ha estat traduït a diverses idiomes.

Jesús va ensenyar que la majoria no acceptaria el seu camí:

13 "Entra per la porta estreta; perquè l'ampla és la porta i l'ampla és la via que destrueix, i hi ha molts que hi entren. 14 Perquè l'estreta és la porta i difícil és el camí que condueix a la vida, i són pocs els que la troben. (Mateu 7: 13-14)

L'evangeli del Regne de Déu condueix a la vida!

Pot ser d'interès tenir en compte que, encara que la majoria dels cristians que semblen oblidats a la idea que l'èmfasi de Crist es va dedicar a predicar l'evangeli del Regne de Déu, teòlegs i historiadors seculars sovint han entès que això és el que ensenya la Bíblia.

Jesús, però, esperava que els seus deixebles ensenyessin l'evangeli del Regne de Déu (Lluc 9: 2,60). Com que el futur regne es basarà en les lleis de Déu, aportarà pau i prosperitat, i obeir aquestes lleis en aquesta època condueix a la pau real (Salm 119: 165; Efesians 2:15).

I aquesta bona notícia del regne era coneguda a les escriptures de l'Antic Testament.

3 wáaj u conocía le Reino ti' le úuchben Testamento.

El primer i últim sermó enregistrat de Jesús consistia en proclamar l'evangeli del Regne de Déu (Marc 1: 14-15; Fets 1: 3).

El regne de Déu és una cosa que els jueus de l'època de Jesús haurien d'haver sabut, tal com es mencionava a les seves escriptures, que ara anomenem Antic Testament.

Daniele' ka'ansajnak yóok'ol le reino

El profeta Daniel va escriure:

40 I el quart regne serà tan fort com el ferro, en la mesura que el ferro es trenqui a trossos i es trenqui tot; i com el ferro que tritura, aquest regne es trencarà a trossos i aixafarà tots els altres. 41 Mentre que veieu els peus i els peus, en part d'argila de terrissa i en part de ferro, el regne es dividirà; tot i així, la força del ferro hi serà, tal com vam veure el ferro barrejat amb argila ceràmica. 42 I com que els peus dels peus eren en part de ferro i en part d'argila, també el regne serà parcialment fort i en part fràgil. 43 Quan veiessiu ferro barrejat amb argila ceràmica, es barrejaran amb la llavor dels homes; però no s'adhereixen l'un amb l'altre, de la mateixa manera que el ferro no es barreja amb l'argila. 44 I en temps d'aquests reis, el Déu del cel establirà un regne que mai no serà

destruït; i el regne no es deixarà a altres persones; es trencarà a trossos i consumirà tots aquests regnes i es mantindrà per sempre (Daniel 2: 40-44).

18 Però els sants de l'Alt Alt rebran el regne i posseiran el regne per sempre, fins i tot per sempre. (Daniel 7:18).

21 "Estava mirant; i la mateixa banya feia la guerra contra els sants, i va prevaler contra ells, 22 fins que va arribar l'Antic dels dies, i es va fer un judici a favor dels sants de l'Altíssim, i va arribar el moment perquè els sants posseïssin el regne. . (Daniel 7: 21-22)

De Daniel, aprenem que arribarà el moment en què el Regne de Déu destruirà els regnes d'aquest món i perdurarà per sempre. També aprenem que els sants tindran la seva part en rebre aquest regne.

Moltes porcions de les profecies de Daniel són per a la nostra època al segle XXI.

Observeu alguns passatges del Nou Testament:

12 "Els deu banyes que heu vist són deu reis que encara no han rebut regne, però reben l'autoritat durant una hora com a reis amb la bèstia. 13 D'una sola ment, i donaran el seu poder i autoritat a la bèstia. 14 Aquests faran la guerra amb l'Anyell, i l'Anyell els vencerà, perquè és Senyor dels senyors i rei dels reis; i els que estan amb ell són cridats, escollits i fidels. "(Apocalipsis 17: 12-14)

Així doncs, veiem tant en l'Antic com en el Nou Testament el concepte que hi haurà un regne terrenal final amb deu parts i que Déu el destruirà i establirà el seu regne.

Isaías ka'ansajnak yóok'ol le reino

Déu va inspirar Isaïes a escriure sobre la primera part del Regne de Déu, el regnat mil·lenari conegut com el mil·lenni, d'aquesta manera:

1 Sortirà una canya de la tija de Jesse, i una branca creixerà de les seves arrels. 2 L'Esperit del Senyor descansarà sobre ell, l'Esperit de la saviesa i la comprensió, l'Esperit del consell i la força, l'Esperit del coneixement i de la por del Senyor.

3 La seva delícia té por del Senyor, i no jutjarà pels ulls dels seus ulls, ni decidirà per l'oïda de les seves orelles; 4 Però amb justícia, jutjarà els pobres i decidirà amb equitat

per als manges de la terra, colpejarà la terra amb la vara de la boca, i amb l'alè dels seus llavis matarà als malvats. 5 La justícia serà el cinturó dels seus lloms, i la fidelitat el cinturó de la seva cintura.

6 "El llop també s'hi quedarà amb el xai; el lleopard s'asseurà amb la cabra jove; el vedell i el lleó jove i la cria entre ells; i un fillet els conduirà. 7 La vaca i l'ós pasturaran, els seus fills s'asseuran junts, i el lleó menjarà palla com el bou. 8 El nen lactant jugarà pel forat de la cobra, i el nen destet posarà la mà a la balma de l'escurçó. 9 No faran mal ni destruiran a tota la meva muntanya santa, perquè la terra estarà plena del coneixement del Senyor. Com les aigües cobren el mar.

10 "I en aquell dia hi haurà una Arrel de Jesse, que es posarà com a bandera al poble; perquè els gentils el buscaran, i el seu lloc de descans serà gloriós." (Isaïes 11: 1-10)

El motiu pel qual em vaig referir a això com a primera part o primera fase del Regne de Déu, és que aquest és un moment en què serà físic (abans de l'època en què la ciutat santa, Nova Jerusalem baixa del cel, Apocalipsis 21). i durarà mil anys. Isaïes va confirmar l'aspecte físic d'aquesta fase quan va continuar amb:

11 En aquell dia, el Senyor tornarà a posar la seva mà la segona vegada per recuperar el que queda de la seva gent que queda, d'Assíria i Egipte, de Pathros i Cush, d'Elam i Shinar, d'Hamat i de les illes de el mar.

12 Crearà un estendard per a les nacions, reunirà els forassats d'Israel i reunirà els dispersos de Judà pels quatre racons de la terra. 13 També s'enfrontarà l'enveja d'Efraïm, i els adversaris de Judà seran tallats; Efraïm no envejarà Judà, i Judà no assetjarà Efraïm. 14 Però volaran sobre l'espatlla dels filisteus cap a l'oest, junts saquejaran la gent de l'est, posaran la mà sobre Edom i Moab, i la gent d'Amon els obeirà. 15 El Senyor destruirà completament la llengua de la mar d'Egipte; amb el seu fort vent, sacsejarà el puny sobre el riu, i la colpejarà als set corrents i farà que els homes es creuin en sec. 16 Hi haurà una carretera per a la resta del seu poble. Qui quedarà d'Assíria, com va ser per a Israel En el dia que va sortir de la terra d'Egipte. (Isaïes 11: 11-16)

Isaïes també es va inspirar a escriure:

2 En els últims dies, la muntanya de la casa del Senyor s'ha d'establir a la part alta de les muntanyes, i s'exaltarà per sobre dels turons, i hi passaran totes les nacions. 3. "Vine i pujem a la muntanya del Senyor, a la casa del Déu de Jacob; ens ensenyarà els seus camins i caminarem pels seus camins." **Perquè fora de Sion s'aplicarà la llei, i la paraula del Senyor des de Jerusalem.** 4. Jutjarà entre les nacions, i rebutjarà molta gent: batran les seves espases en arades, i les seves llances en ganxos de poda; **La nació no aixecarà l'espasa contra la nació; tampoc no aprendran més la guerra.** ... 11 La humilitat descarada de l'home s'humilitzarà; la presumpció dels homes s'inclinarà i el Senyor només serà exaltat aquell dia. (Isaïes 2: 2-4,11)

Així, serà un temps utòpic de pau a la terra. En definitiva, això serà per sempre, sentint Jesús. Basat en diverses escriptures (Salm 90: 4; 92: 1; Isaïes 2:11; Osos 6: 2), el Talmud jueu ensenya que això dura 1.000 anys (Talmud babilonià: Tracta el Sanedrí Foli 97a).

Isaïes es va inspirar a escriure també el següent:

6 Perquè a nosaltres ha nascut un Nen, perquè no se'ns dóna un Fill; I el govern serà sobre la seva espatlla. I el seu nom es dirà meravellós, conseller, Déu poderós, pare etern, príncep de la pau.
7 De l'augment del seu govern i de la pau No hi haurà fi, Al tron de David i sobre el seu regne, ordenar-lo i establir-lo amb judici i justícia Des d'aquell moment endavant, fins i tot per sempre. El zel del Senyor dels exèrcits ho farà. (Isaïes 9: 6-7)

Observeu que Isaïes va dir que Jesús vindria a establir un regne amb un govern. Si bé molts que professen Crist citen aquest passatge, sobretot al desembre de cada any, tendeixen a obviar que és profetitzar més que el fet que Jesús naixeria. La Bíblia mostra que el Regne de Déu té un govern amb lleis sobre els temes i que Jesús serà sobre ell. Isaías, Daniel i altres ho van profetitzar.

Les lleis de Déu són el camí de l'amor (Mateu 22: 37-40; Joan 15:10) i el Regne de Déu es regirà sobre la base d'aquestes lleis. Per tant, el Regne de Déu, malgrat el món que el vegi, es basarà en l'amor.

Salmos yéetel asab

No només Daniel i Isaïes es van inspirar a Déu per escriure sobre el regne de Déu que venia.

Ezequiel es va inspirar per escriure que les de les tribus d'Israel (no només els jueus) que estaven escampades durant l'època de la Gran Tribulació es reunirien al regne mil·lenari:

17 Per tant, digueu: "Així diu el Senyor Déu:" Us reuniré dels pobles, us reuniré pels països on heu estat escampats, i us donaré la terra d'Israel. "18 I hi aniran, i trauran d'allà totes les seves coses detestables i totes les seves abominacions. 19 Llavors els donaré un sol cor i posaré un esperit nou dins d'ells i trauré el cor pedregós de la seva carn i els donaré un cor de carn, 20 perquè caminin en els meus estatuts i mantinguin els meus judicis i fes-los; i seran el meu poble, i jo seré el seu Déu. 21 Però pel que fa als que el seu cor segueix el desig de les seves coses detestables i de les

seves abominacions, recompensaré els seus actes sobre els seus propis caps ", diu el Senyor Déu. (Ezequiel 11: 17-21)

Els descendents de les tribus d'Israel ja no s'escamparan, sinó que obeiran els estatuts de Déu i deixaran de menjar coses abominables (Levític 11; Deuteronomi 14).

Observeu a la secció següent els Salms sobre les bones notícies del regne de Déu:

27 Tots els extrems del món recorden i acudeixen al Senyor, i totes les famílies de les nacions venen davant vostre. 28 Perquè el regne és el Senyor, i Ell domina sobre les nacions. (Salmos 22: 27-28)

6 El vostre tron, Déu, és per sempre i sempre; un ceptre de la rectitud és el ceptre del vostre regne. (Salmos 45: 6)

10h, canta al Senyor una nova cançó! Canta al Senyor, tota la terra. 2 Canta al Senyor, beneeix el seu nom; proclama el dia a dia les bones notícies de la seva salvació. 3 Declara la seva glòria entre les nacions, les seves meravelles entre tots els pobles. (Salmos 96: 1-3; vegeu també 1 Cròniques 16: 23-24)

10 Totes les vostres obres us lloaran, Senyor, i els vostres sants us beneiran. 11 Parlaran de la glòria del vostre regne i parlaran del vostre poder, 12 Per donar a conèixer als fills dels homes els seus poderosos actes i la gloriosa majestat del seu regne. 13 El vostre regne és un regne etern, i el vostre domini perdurarà al llarg de totes les generacions. (Salm 145: 10-13)

Diversos escriptors de l'Antic Testament també van escriure sobre aspectes del regne (per exemple, Ezequiel 20:33; Obadiah 21; Micah 4: 7).

Així, quan Jesús va començar a ensenyar l'evangelí del Regne de Déu, la seva audiència immediata tenia certa familiaritat amb el concepte bàsic.

4. Ba'ax-ka'ansabo'on le Apóstoles le Evangelio ti' le Reino.

Wa bien ya'ab tuukulo'ob bix u Evangelio chéen le ma'alo'ob noticia yóok'ol le máak Jesús, le súutulo'ob jaajil jach u seguidores Jesús-ka'ansabo'on ti' Evangelio jump'éeel Reino jump'éeel yuum. Lelo' u t'aan Jesús tu taasaj.

Pablo ka'ansajnak u Reino u Dios

The Apostle Paul wrote about the Kingdom of God and Jesus:

L'apòstol Pau va escriure sobre el regne de Déu i de Jesús:

8 I va entrar a la sinagoga i va parlar durant tres mesos amb audàcia, raonant i persuadint sobre les coses del regne de Déu (Fets 19: 8).

25 I de fet, ara sé que tots vosaltres, entre els quals he anat predicant el regne de Déu (Fets 20:25).

23 Així, quan el van nomenar un dia, molts van acudir a ell a la seva allotjament, a qui va explicar i va testificar solemnement del regne de Déu, persuadint-los sobre Jesús, tant de la llei de Moisès com dels profetes, des del matí fins al vespre. ... 31 predicar el regne de Déu i ensenyar amb tota confiança les coses que afecten el Senyor Jesucrist, ningú no ho prohibeixi (Fets 28: 23,31).

Observeu que el Regne de Déu no tracta només de Jesús (tot i que és una part important d'ell), ja que Pau també va ensenyar sobre Jesús per separat del que va ensenyar sobre el Regne de Déu.

Pau també ho va anomenar evangeli de Déu, però aquest era encara l'evangeli del Regne de Déu:

9 ... us predicàvem l'evangeli de Déu ... 12 que caminaríeu digne de Déu que us cridi al seu propi regne i glòria. (1 Tessalònics 2: 9,12)

Pau també l'anomenà evangeli de Crist (Romans 1:16). El “bon missatge” de Jesús, el missatge que va ensenyar.

Penseu que no es tractava simplement d'un evangeli sobre la persona de Jesucrist o només sobre la salvació personal. Pau va dir que l'evangeli de Crist incloïa obeir a Jesús, el seu retorn i el judici de Déu:

6 ... Déu digui que pagui amb tribulació a aquells que et molesten, i que et doni als que estan inquiets descans amb nosaltres quan el Senyor Jesús es revela des del cel amb els seus poderosos àngels, 8 en un foc ardent venjant-se dels que no coneixen Déu, i sobre aquells que no obeeixen l'evangeli del nostre Senyor Jesucrist. 9 Aquests seran castigats amb la destrucció eterna de la presència del Senyor i de la glòria del seu poder, 10 quan ve, en aquell dia, a ser glorificat en els seus sants i a ser admirat entre tots aquells que creuen, perquè el nostre testimoni entre vosaltres es creia (2 Tessalonis 1: 6-10).

El Nou Testament mostra que el regne és alguna cosa que rebrem, no que ara el tenim plenament:

28 estem rebent un regne que no es pot sacsejar (Hebreus 12:28).

Podem comprendre i esperem formar part del Regne de Déu ara, però no hi hem entrat del tot.

Pau va confirmar específicament que un no entra plenament al Regne de Déu com a home mortal, ja que passa després de la resurrecció:

50 Ara, dic germans, que la carn i la sang no poden heretar el regne de Déu; ni la corrupció hereta la incorrupció. ⁵¹ Heus, us dic un misteri: no tots dormirem, però tots serem canviats, a la darrera trompeta, en un moment, a cop d'ulls,

amb un centelleig d'ulls. Perquè la trompeta sonarà, i els morts seran ressuscitats incorruptibles, i serem canviats (1 Corintis 15: 50-52).

1 Per tant, us cobro davant Déu i el Senyor Jesucrist, que jutjaran els vius i els morts per la seva aparició i el seu regne (2 Timoteu 4: 1).

Pau no només ensenyava això, sinó que Jesús lliuraria el Regne a Déu Pare:

20 Però ara, Crist ha ressuscitat dels morts i s'ha convertit en el primer fruit dels adormits. 21 Perquè per l'home va venir la mort, per l'home també va arribar la resurrecció dels morts. 22 Perquè com en Adam tots moren, tot i així, en Crist tots seran vius. 23 Però cadascun, segons el seu ordre: Crist, primer, després els qui són Crist a la seva arribada. 24 Després arriba el final, quan Ell lliura el regne a Déu Pare, quan posa fi a tota regla i tota autoritat i poder. 25 Perquè ha de regnar fins que hagi posat tots els enemics sota els seus peus. (1 Corintis 15: 20-25).

Pau també va ensenyar que els injustos (incomplectors del manament) no hereten el Regne de Déu:

9 No sabeu que els injustos no hereteraran el regne de Déu? No us enganyeu. Ni fornicadors, ni idolaters, ni adultors, ni homosexuals, ni sodomites, ni lladres, ni cobejos, ni borratxos, ni malfactors, ni extorsionadors heretarà el regne de Déu (1 Corintis 6: 9-10).

19 Ara bé, les obres de la carn són evidents, que són: adulteri, fornicació, impuresa, deixadesa, 20 idolatries, bruixes, odi, contencions, gelosies, esclats d'ira, ambicions egoistes, dissensions, heretgies, 21 enveges, assassinats, embriaguesa, reveleries i similars; de la qual cosa us ho he dit abans, tal com també us ho vaig dir en temps passats, que aquells que practiquen tals coses no hereten el regne de Déu (Gàlates 5: 19-21).

5 Per això, ja ho sabeu, que no hi ha cap fornicador ni una persona impura ni

un home cobejós, que és un ídol, té qualsevol herència al regne de Crist i Déu (Efesians 5: 5).

Déu té estàndards i demana penediment del pecat per poder entrar al seu regne. L'apòstol Pau va advertir que alguns no ensenyarien que l'evangeli de Jesús és la resposta, però un altre és:

3 Gràcia per a vosaltres i pau de Déu Pare i del nostre Senyor Jesucrist, 4 que es van donar pels nostres pecats, perquè ens pugui lliurar d'aquesta època del mal present, segons la voluntat del nostre Déu i Pare, 5 a qui ser glòria per sempre més. Amén. 6 Em meravella que us aparteu tan aviat d'El que us

cridà en la gràcia de Crist, cap a un altre evangeli, 7 que no és un altre; Però hi ha qui et molesta i vol pervertir l'evangeli de Crist. 8 Però, fins i tot si nosaltres, o un àngel del cel, us prediquem qualsevol altre evangeli del que us hem predicat, deixem-lo maleir. 9 Com hem dit abans, així que ara torno a dir: si algú us predica cap altre evangeli del que heu rebut, deixeu-lo maleir. (Gàlates 1: 3-9)

3 Però tinc por, que d'alguna manera el serp ha enganyat Eva per la seva destresa, de manera que les seves ments es veuen corruptes per la senzillesa que hi ha en Crist. 4 Perquè si el que ve predica un altre Jesús a qui no hem predicat, o si rebeu un esperit diferent que no heu rebut, o un altre evangeli que no heu acceptat, és possible que us endugueu! (2 Corintis 11: 3-4)

Què era l'evangeli "altre" i "diferent", realment fals?

El fals evangeli té diverses parts.

En general, el fals evangeli és creure que no cal obeir a Déu i esforçar-se realment a viure fidel a la seva manera, al mateix temps que pretén conèixer Déu (cf. Mateu 7: 21-23). Acostuma a orientar-se egoïstament.

La serp va incitar a Eva a caure per un fals evangeli fa gairebé 6.000 anys (Gènesi 3), i els humans han cregut que saben millor que Déu i que haurien de decidir el bé i el mal per ells mateixos. Sí, després de venir Jesús, el seu nom se li adjuntava sovint a diversos falsos evangelis, i això ha estat continuant i continuarà fins al temps de l'Anticrist final.

Ja en temps de l'apòstol Pau, el fals evangeli era essencialment una barreja gnòstica / mística de veritat i error. Els gnòstics bàsicament creien que el coneixement especial era el que es necessitava per assolir una visió espiritual, inclosa la salvació. Els gnòstics tendien a creure que el que feia la carn no tenia cap conseqüència particular i s'oposaven a obeir Déu en qüestions com el setè dia dissabte. Un dels falsos dirigents va ser Simó Magus, que va ser advertit per l'apòstol Pere (Fets 8: 18-21).

Ba'ale' ma' ch'a'abil

El Nou Testament mostra que Felip va ensenyar el Regne de Déu:

5 Després Felip va baixar a la ciutat de Samària i els va predicar a Crist. ...
12 Creien Felip mentre predicava les coses relatives al regne de Déu ...
(Fets 8: 5,12).

Però Jesús, Pau i els deixebles van ensenyar que no és fàcil entrar al Regne de Déu:

24 I quan va veure que es feia molt trist, digué: "Que costa que els que tenen riqueses entrin al regne de Déu! 25 Per a un camell és més fàcil passar per l'ull d'una agulla que per un home ric entrar al regne de Déu. "

26 I els que ho van sentir van dir: "Qui pot ser salvat?"

27 Però va dir: "Les coses que són impossibles amb els homes són possibles amb Déu". (Lluc 18: 24-27)

22 "Per moltes tribulacions, hem d'entrar al regne de Déu" (Fets 14:22).

3 Estem obligats a agrair a Déu sempre per vosaltres, germans, segons convé, perquè la vostra fe creix immensament, i l'amor de cadascun de vosaltres abunda l'un cap a l'altre, 4 de manera que nosaltres mateixos ens enorgullim de vosaltres entre les esglésies de Déu, per la vostra paciència i la vostra fe en totes les persecucions i tribulacions que suporteu, 5 que és una evidència manifesta del just judici de Déu, perquè pugueu ser considerats dignes del regne de Déu, pel qual també pateixeu; 6 ja que és just amb Déu de reemborsar amb tribulació a aquells que us molesten, 7 i de donar-vos a qui us trobeu amb repòs quan el Senyor Jesús es revela des del cel amb els seus poderosos àngels (2 Tessalonis 1: 3-7).

A causa de les dificultats, només alguns se'ls crida i s'escull en aquesta època per formar-ne part (Mateu 22: 1-14; Joan 6:44; Hebreus 6: 4-6). Uns altres seran cridats més tard, ja que la Bíblia demostra que aquells "que van errar en esperit arribaran a la comprensió, i els que es queixaran aprendran doctrina" (Isaïes 29:24).

Peter ka'ansajnak le reino

L'apòstol Pere va ensenyar que el regne era etern, i que cal obeir diligentment l'evangelí de Déu o hi hauria judici:

10 Per tant, germans, sigueu encara més diligents per assegurar-vos la vostra trucada i elecció, ja que si feu aquestes coses no ens ensopegaran mai; Per això, se us proporcionarà una entrada abundant al regne etern de nostre Senyor i Salvador Jesucrist (2 Pere 1: 10-11).

17 Perquè ha arribat el moment de començar el judici a la casa de Déu; i si comença primer amb nosaltres, quin serà el final dels que no obeeixen l'evangeli de Déu? (1 Pere 4:17).

Ichil ánaalte'ob le Biblia yéetel le Reino

La Bíblia ensenya que "Déu és amor" (1 Joan 4: 8,16) i Jesús és Déu (Joan 1: 1,14): el Regne de Déu tindrà un rei que és amor i les lleis del qual admeten l'amor, no l'odi (cf. Apocalipsi 22: 14-15).

L'últim llibre de la Bíblia tracta específicament el Regne de Déu.

15 Després va sonar el setè àngel: i al cel hi havia fortes veus, que deien: "Els regnes d'aquest món s'han convertit en els regnes del nostre Senyor i de Crist, i regnarà per sempre!" (Apocalipsi 11:15).

Jesús regnarà al regne! I la Bíblia revela dos dels seus títols:

16 I té a la seva bata i a la cuixa un nom escrit: REI DELS REIS I DEL SENYOR DEL SENYOR (Apocalipsi 19:16).

Però, és Jesús l'únic que regnarà? Observeu aquest passatge:

4 I vaig veure trons, es van asseure sobre ells i se'ls va dictar judici. Aleshores vaig veure les ànimes dels que havien estat decapitats per la seva testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni la seva imatge i no havien rebut la seva empremta a la testa ni a les mans. Van viure i van regnar amb Crist durant mil anys. . . 6 Feliç i sant és el qui ha participat en la primera resurrecció. Al cap d'aquestes, la segona mort no té poder, sinó que seran sacerdots de Déu i de Crist i regnaran amb Ell mil anys (Apocalipsis 20: 4,6).

Els veritables cristians seran ressuscitats per regnar amb Crist durant mil anys! Perquè el regne durarà per sempre (Apocalipsi 11:15), però el regnat esmentat va tenir només mil anys. Açò es va referir a això anteriorment a la primera fase del regne, la fase tàctica, la mil-lenària en contraposició a la final, fase més espiritual.

Al Llibre de la Revelació es recullen alguns esdeveniments que es produeixen entre les fases mil-lenàries i finals del Regne de Déu:

7 Quan acabin els mil anys, Satanàs serà alliberat de la seva presó i sortirà a enganyar les nacions que es troben als quatre racons de la terra, Gog i Magog, per reunir-les a la batalla, el nombre del qual és com el sorra del mar. ... 11 Llavors vaig veure un gran tron blanc i el que estava assegut sobre ell, de la cara del qual la terra i el cel van fugir. I no hi havia lloc per a ells. 12 Vaig veure els morts, petits i grans, davant de Déu, i es van obrir llibres. I es va obrir un altre llibre, que és el Llibre de la vida. I es va jutjar els morts segons les seves obres, pel que estava escrit als llibres. 13 El mar va renunciar als morts que hi havia, i la Mort i l'Hades van lliurar els morts que hi eren. I van ser jutjats, cadascú segons les seves obres. 14 Després de la mort i l'Hades es van llançar al llac de foc. Aquesta és la segona mort. 15 I ningú que no es troba escrit al Llibre de la vida va ser llançat al llac de foc (Apocalipsis 20: 7-8, 11-15).

El Llibre de Revelació mostra que hi haurà una fase posterior que arribarà després del regnat de mil anys i després de la segona mort:

1 Ara vaig veure un cel nou i una terra nova, ja que el primer cel i la primera terra havien mort. Tampoc no hi havia més mar. 2 Llavors, Joan, vaig veure la ciutat santa, la Nova Jerusalem, baixant del cel de Déu, preparada com a núvia adornada per al seu marit. 3 I vaig escoltar una veu alta des del cel que deia: «Heus aquí, el tabernacle de Déu és amb els homes, i habitarà amb ells, i seran el seu poble. Déu mateix estarà amb ells i serà el seu Déu. 4 I Déu esborrarà tota llàgrima dels seus ulls; No hi haurà més mort, ni dol ni plor. No hi haurà més dolor, perquè les coses anteriors han mort. »(Apocalipsis 21: 1-4)

1 I em va mostrar un riu pur d'aigua de la vida, clar com el cristall, procedent del tron de Déu i de l'Anyell. 2 Al bell mig del carrer, i a banda i banda del riu, hi havia l'arbre de la vida, que duia dotze fruits, cada arbre que produïa els seus fruits cada mes. Les fulles de l'arbre eren per a la curació de les nacions. 3 I ja no hi haurà més maledicció, però el tron de Déu i de l'Anyell hi haurà, i els seus servidors el serviran. 4 Ells veuran la seva cara, i el seu nom serà al

front. 5 No hi haurà nit: no necessiten llum ni llum de sol, perquè el Senyor Déu els dona llum. I regnaran per sempre i per sempre. (Apocalipsi 22: 1-5)

Observeu que aquest regnat, que és després dels mil anys, inclou els servents de Déu i perdura per sempre. La Ciutat Santa, que estava preparada al cel, deixarà el cel i baixarà a la terra. Aquest és l'inici de la fase final del Regne de Déu. Un temps de NO MÉS Dolor o sofriment!

Els manges heretarà la terra (Mateu 5: 5) i totes les coses (Apocalipsis 21: 7). La terra, inclosa la Ciutat Santa on hi haurà, serà millor perquè s'implementen les maneres de Déu. S'adona que:

7L'augment del seu govern i la pau no hi haurà fi (Isaïes 9: 7).

És evident que hi haurà creixement després de la fase final del Regne de Déu, ja que tots obeiran al govern de Déu.

Serà un moment més gloriós:

9 Però tal com està escrit: "L'ull no ha vist ni l'oïda ha escoltat, ni han entrat al cor de l'home les coses que Déu ha preparat per a aquells que l'estimen." 10 Però Déu ens les ha revelat a través del seu Esperit (1 Corintis 2: 9-10).

És un moment d'amor, d'alegria i de confort etern. Serà un moment fantàstic! El Regne de Déu aconseguirà una eternitat fantàsticament millor. No voleu participar-hi?

5. Fuentes paach Nuevo Testamento-ka'ansabo'on u Reino u Dios

Els primers professors de Crist van pensar que se suposava que havien de predicar l'evangeli d'un regne literal de Déu?

Sí.

Anys enrere, en una conferència impartida pel professor Bart Ehrman de la Universitat de Carolina del Nord, va insistir repetidament, i de forma correcta, que a diferència de la majoria dels cristians que avui professen, Jesús i els seus primers seguidors van proclamar el Regne de Déu. Tot i que la comprensió general del cristianisme del doctor Ehrman difereix molt de la de l'Església contínua de Déu, estariem d'acord en que

l'evangelí del regne és el que Jesús mateix va proclamar i els seus seguidors. entendre això.

Le asab úuchben conservado Post-Nuevo Testamento ts'ibíl & Sermón

El Regne de Déu era una part significativa del que es diu "el sermón cristià més antic que ha sobreviscut" (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2a edició. Baker Books, Grand Rapids, 2004, pàg 102). Aquest sermón cristià antic conté aquestes declaracions sobre això:

5: 5 Sabeu, germans, que la nostra estada al món de la carn és insignificant i transitòria, però la promesa de Crist és gran i meravellosa: descanseu en el regne que ve i la vida eterna.

La declaració anterior mostra que el regne no és ara, sinó que vindrà i serà etern. A més, aquest sermó antic afirma:

6: 9 Ara bé, si fins i tot homes tan justos com aquests no són capaços, per mitjà de les seves pròpies accions justes, de salvar els seus fills, quina seguretat tenim d'entrar al regne de Déu si no mantenim el nostre bateig pur i sense referir-nos? O qui serà el nostre defensor, si no se'ns ha trobat obra santa i justa? 9: 6 Per tant, ens estimem, perquè tots puguem entrar al regne de Déu. 11: 7 Per tant, si sabem el que està bé a la vista de Déu, entrarem al seu regne i rebrem les promeses que "l'orella no ha escoltat" ni l'ull vist ni el cor de l'home imaginat. "

12: 1 Esperem, doncs, hora per hora el regne de Déu en amor i rectitud, ja que no sabem el dia de la aparició de Déu. 12: 6 diu, vindrà el regne del meu Pare.

Les afirmacions anteriors mostren que es necessita amor per viure adequadament, que encara no hem entrat al Regne de Déu i que es produeix després del dia de la aparició de Déu, és a dir després que Jesús torni a tornar. És el regne del Pare i el regne no és només de Jesús.

És interessant que el més antic sermó aparentment cristià que Déu ha permès sobreviure ensenyi el mateix Regne de Déu que ensenya el Nou Testament i l'Església continua de Déu ensenya (és possible que pogués ser d'una Església de Déu real, però el meu limitat coneixement del grec limita la meua capacitat de fer una declaració més ferma).

Ya'ak u jo'olmakilo'ob le k'uj ti' le ka' Siglo yéetel le Evangelio ti' le Reino

Cal assenyalar a principis del segle II que Papias, un oient de Joan i un amic de Polycarpand considerat un sant pels catòlics romans, va ensenyar el regne mil·lenari. Eusebi va registrar que Papiastaught:

... hi haurà un mil·lenni després de la resurrecció dels morts, quan el regnat personal de Crist s'establirà en aquesta terra. (Fragments de Papias, VI. Vegeu també Eusebi, Història de l'Església, Llibre 3, XXXIX, 12)

Papias va ensenyar que aquest seria un moment de gran abundància:

De la mateixa manera, [Va dir] que un gra de blat en produiria deu

mil orelles, i que cada orella tindria deu mil grans i cada gra donaria deu lliures de farina clara, pura i fina; i que les pomes, llavors i herba produirien en proporcions similars; i que tots els animals, alimentant-se només de les produccions de la terra, es farien pacífics i harmoniosos i estarien perfectament sotmesos a l'home. "[El testimoni s'expressa per escrit de Papias, un home antic, que va ser oient. de Joan i un amic de Polycarp, al quart dels seus llibres; per a ell el van compondre cinc llibres ...] (Fragments de Papias, IV)

La carta post-Nou Testament als Corintis afirma:

42: 1-3 Els apòstols van rebre per nosaltres l'Evangelio del Senyor Jesucrist; Jesucrist va ser enviat de Déu. Aleshores Crist és de Déu, i els Apòstols són de Crist. Per tant, ambdós provenien de la

voluntat de Déu en l'ordre designat. Per tant, després d'haver rebut un càrrec i, després d'haver estat assegurats a través de la resurrecció del nostre Senyor Jesucrist i confirmades en la paraula de Déu, amb plena seguretat de l'Esperit Sant, van sortir amb la bona alegria que el regne de Déu vindria.

El policarpe de Smyrna va ser un líder cristià primerenc, que va ser deixeble de Joan, l'últim dels apòstols originals que va morir. Policarp c. 120-135 A.D. va ensenyar:

Feliços els pobres i els perseguits per causa de la justícia, perquè el seu és el regne de Déu. (Policarp. Carta als filipins, capítol II. De Ante-Nicene Fathers, volum 1 editat per Alexander Roberts i James Donaldson. American Edition, 1885)

Sabent, doncs, que “Déu no es burla”, hauríem de caminar dignes del seu manament i la seva glòria ... Perquè és ben bé que s’haurien de tallar de les luxúries que hi ha al món, ja que “totes les luxúries pugnen contra l'esperit; "I" ni els fornicadors, ni els efeminats, ni els maltractadors de si mateixos amb la humanitat, no hauran d'heretar el regne de Déu ", ni els que fan les coses inconsistents i implacables. (ibid, capítol V)

Servim-lo aleshores amb por i amb tota reverència, tal com Ell mateix ens ha manat, i com els apòstols que ens han predicat l’Evangeli i els profetes que proclamaven abans la vinguda del Senyor. (ibid, capítol VI)

Com els altres del Nou Testament, Policarp va ensenyar que els justos, no els que incomplen els manaments, hauran d’heretar el Regne de Déu.

També ha afirmat que Policarp ha estat ensenyat pel següent:

I l'endemà el dissabte, va dir; «Escolteu la meua exhortació, estimats fills de Déu. Us vaig ajustar quan els bisbes estaven presents, i ara, de nou, us exhorto a tots a caminar amb decoració i pena pel camí del Senyor ... Vetlleu-vos, i torneu a estar llestos, que no us pesi el cor, el nou manament pel que fa a l’amor cap a

l'altre, el seu adveniment es manifesta de cop i volta com a llamps ràpids, el gran judici pel foc, la vida eterna, el seu regne immortal. I tot allò que s'ensenya de Déu, ja ho sabeu, quan busqueu les Escripures inspirades, graven amb la ploma de l'Esperit Sant sobre els vostres cors, perquè els manaments puguin complir de manera indeleble. " (Life of Polycarp, Capítol 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito de Sardes, que fou líder de l'Església de Déu, c. 170 A.D., va ensenyar:

De fet, la llei emesa en l'evangeli - l'antiga en el nou, que surten junts des de Sió i Jerusalem; i el manament emès en gràcia, i el tipus del producte acabat, i el xai en el Fill, i les ovelles en un home, i l'home en Déu ...

Però l'evangeli es va convertir en l'explicació de la llei i la seva

compliment, mentre que l'església es convertia en el magatzem de la veritat ...

Aquest és el que ens va lliurar de l'esclavitud a la llibertat, de la foscor a la llum, de la mort a la vida, de la tirania a un regne etern. (Melito. Homily on the Easter. Verses 7,40,68. Traducció de Kerux: The Journal of Online Theology. [Http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp](http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp))

Així, es coneixia que el Regne de Déu era quelcom etern, i no simplement l'actual Església cristiana o catòlica i incloïa la llei de Déu.

Una altra redacció de mitjan segle II exhorta la gent a mirar al regne:

Per tant, ningú de vosaltres ja no s'assembli ni mira cap enrere, sinó que s'apropi amb voluntat a l'evangeli del regne de Déu. (Roman Clement. Reconeixements, llibre X, capítol XLV. Extret de Ante-Nicene Fathers,

volum 8. Editat per Alexander Roberts i James Donaldson. American Edition, 1886)

A més, encara que aparentment no estava escrit per ningú a la veritable església, l'escriptura de mitjan segle II titulada El pastor d'Hermas en la traducció de Roberts i Donaldson utilitza l'expressió "regne de Déu" catorze vegades.

Els veritables cristians, i fins i tot molts que només professaven Crist, sabien alguna cosa sobre el Regne de Déu al segle II.

Fins i tot el sant ortodox catòlic i oriental oriental va comprendre que després de la resurrecció, els cristians entrarien al Regne de Déu. Observeu el que va escriure, c. 180 A.D.:

Perquè aquest és l'estat dels que han cregut, ja que en ells resideix contínuament amb l'Esperit Sant, que va ser donat per Ell en el bateig, i que el receptor el manté, si camina en la veritat i la santedat, la rectitud i la resistència del pacient. Perquè aquesta ànima té una resurrecció en aquells que creuen, el cos rep de nou l'ànima i, juntament amb ella, per la força de l'Esperit Sant, alçat i entrant al regne de Déu. (Irenaeus, St., bisbe de Lió. Traduït de l'armeni per Armitage Robinson. La demostració de la predicació apostòlica, capítol 42. Wells, Somerset, oct. 1879. Tal com es va publicar a SOCIETY FOR PROMOTING CONSTRUCCIÓ CRISTIANA. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920).

Teòfilo d'Antioquia va ensenyar:

No faig esment de la seva bondat; si el cridi Regne, mencioneu la seva glòria ... Perquè si l'hagués convertit en immortal des del principi, l'hauria convertit en Déu. ... Ni, doncs, immortal ni tan mortal no el va fer, sinó que, com hem dit anteriorment, era capaç de tots dos; de manera que si s'inclinava cap a les coses de la immortalitat, complint el manament de Déu, hauria de rebre com a recompensa d'ell la immortalitat i s'hauria de convertir en Déu. (Teòfil, A Autolycus, 1: 3, 2:27)

El sant catòlic, Hipòlit, a principis del segle III, va escriure:

I rebeu el regne del cel, vosaltres, que, mentre visqueu aquesta vida, coneixíeu el rei celeste. I seràs un company de la Deïtat, i co-hereu amb Crist, deixat d'esclavitzar-se de luxes o passions, i mai perdre la malaltia. Perquè heu esdevingut Déu: per a tots els sofriments que vareu ser home, aquests Ells us els va donar, perquè éreu de motlle mortal, però qualsevol cosa que sigui coherent amb Déu a impartir, aquests Déu han promès donar-vos, perquè vosaltres han estat divinitzats i engendrats a la immortalitat. (Hipòlit. Refutació de totes les herejes, llibre X, capítol 30)

L'objectiu per als humans és el deïdificar en el regne de Déu que ve.

Toop ti' le siglos li ka lii

Malgrat la seva àmplia acceptació, al segle II es va aixecar un líder apostat anti-Ilei anomenat Marcion. Marcion va ensenyar contra la Ilei de Déu, el dissabte i el regne literal de Déu. Tot i que va ser denunciat per Polycarp i altres, va tenir contacte amb l'Església de Roma durant força temps i va semblar que hi tenia influència.

Als segles II i III, s'al·ludien els alegòrics a Alexandria (Egipte). Molts al·legoristes es van oposar a la doctrina del regne que ve. Observeu l'informe sobre alguns d'aquests alegòrics:

Dionís va néixer d'una noble i rica família pagana a Alexandria, i es va educar en la seva filosofia. Va deixar les escoles paganes per convertir-se en alumne d'Origen, a qui va tenir lloc al càrrec de l'escola catequètica d'Alexandria ...

Clement, Origen i l'escola gnòstica estaven corrompent les doctrines dels sants oracles mitjançant les seves interpretacions fantàstiques i al·legòriques ... van obtenir per si mateixos el nom d "'alegòlegs". Els nepots van combatre públicament els alegoristes i van sostenir que hi haurà un regnat de Crist. a la terra

Dionís va disputar-se amb els seguidors de Nepos i, segons el seu relat ... "un estat de coses que ara existeix al regne de Déu". Es tracta de la primera menció del regne de Déu existent a l'estat actual de les esglésies ...

Els nebos van rebatre el seu error, demostrant que el regne del cel no és al·legòric, sinó que és el regne literal del Senyor que ve a la resurrecció a la vida eterna ...

De manera que la idea del regne entra en l'estat actual de les coses va ser concebuda i presentada a l'escola gnòstica dels alegoristes a Egipte, del 200 al 250 dC, un segle complet abans que els bisbes de l'imperi fossin considerats ocupants del tron. ...

Climent va concebre la idea del regne de Déu com un estat de veritable coneixement mental de Déu. Orígen va exposar-lo com un significat espiritual amagat a la lletra simple de les Escripures. (Ward, Henry Dana. L'evangeli del regne: un regne no d'aquest món; no en aquest món; però per venir al país celestial, de la resurrecció dels morts i de la restitució de totes les coses. Publicat per Claxton, Remsen i Haffelfinger, 1870, pàg. 124-125)

Així, mentre el bisbe Nepos ensenyava l'evangeli del Regne de Déu, els alegòrics van intentar arribar a una comprensió falsa, menys literal. El bisbe Apol·laris de Hierapolisalso va intentar combatre els errors dels alegoristes al mateix temps. Els que realment es troben a l'Església de Déu van apostar per la veritat del literal Regne de Déu al llarg de la història.

Herbert W. Armstrong ka'ansajnak le Evangelio ti' le Reino, Plus

Al segle XX, el difunt Herbert W. Armstrong va escriure:

Perquè van rebutjar l'evangeli de Crist. . . , el món va haver de substituir una altra cosa al seu lloc. Havien d'inventar una falsificació! Així doncs, hem sentit parlar del regne de Déu com una mera platitud, un sentiment agradable en els cors humans,

reduint-lo a un res eteri, irreal! Altres han representat erròniament que el "regne" és el regne. . . El profeta Daniel, que va viure 600 anys abans de Crist, sabia que el regne de Déu era un regne real, un govern que governava

PERSONES literals a la terra ...

Aquí . . és l'explicació de Déu del que és el REGNAT DE DÉU: "I en temps d'aquests reis ..." - aquí es parla dels deu dits dels peus, una part de ferro i una part d'argila trencadissa. Això, en connectar la profecia amb Daniel 7, i Apocalipsis 13 i 17, es refereix als nous ESTATS UNITS D'EUROPA que ara s'està formant. .. davant els teus ulls! Apocalipsis 17:12 deixa clar el detall que serà una unió de DENYS REIS O REIS que (Rev. 17: 8) ressuscitarà l'antic IMPERI ROMÀ. . .

Quan ve Crist, ve com a REI de reis, governant tota la terra (Apocalipsis 19: 11-16); i EL SEU REGNAT - el REGNAT DE DÉU - va dir Daniel, ha de consumir tots aquests regnes mundans. Apocalipsis 11:15 ho diu en aquestes paraules: "Els regnes d'aquest món es converteixen en ELS REIS DEL NOSTRE SENYOR I DEL SEU CRIST: i regnarà per sempre i sempre"! Aquest és el Regne de Déu. És el final dels governs actuals, sí, i fins i tot dels Estats Units i de les nacions britàniques. Després es convertiran en els regnes (els governs) del Senyor JESÚS CRIST, i després el rei dels reis a tota la terra. Això fa completament el fet que el REGNAT DE DÉU és un GOVERN literal. Fins i tot com l'Imperi caldeu era un REGNE - fins i tot com l'Imperi Romà era un REGNE - així el REGNAT DE DÉU és un govern. És fer-se càrrec del GOVERN DE les NACIONS del món. Jesucrist va ser donat per ser el rei, un REGLE! ...

El mateix Jesucrist que va recórrer els turons i les valls de Terra Santa i els carrers de Jerusalem fa més de 1.900 anys. Va dir que tornaria a venir. Després de ser crucificat, Déu el va aixecar entre els morts al cap de tres dies i tres nits (Mat. 12:40; Fets 2:32; I

Cor. 15: 3-4). Va ascendir al Tron de Déu. Seu del Govern de l'Univers (Fets 1: 9-11; Heb. 1: 3; 8: 1; 10:12; Apocalipsis 3:21).

És el "noble" de la paràbola, que va anar al Tron de

Déu - el "país llunyà" - per ser coronat com a rei dels reis sobre totes les nacions, i després per tornar a la terra (Lluc 19: 12-27).

Un cop més, està al cel fins als "temps de restitució de totes les coses" (Fets 3: 19-21). Restitució significa restaurar-se a un estat o condició anterior. En aquest cas, la restauració del govern de Déu a la terra i, per tant, la restauració de la pau mundial i de les condicions utòpiques.

Les revoltes mundials actuals, les guerres i la satisfacció creixents arribaran al moment més gran dels problemes mundials que, tret que Déu intervingui, cap carn humana no es salvarà viva (Mat. 24:22). En el seu punt àlgid quan el retard derivaria de la destrucció de tota la vida des d'aquest planeta, Jesucrist tornarà. Aquesta vegada ve com a Déu diví. Ell arriba amb tot el poder i la glòria del Creador governant per l'univers. (Mat. 24:30; 25:31.) Ell va venir com a "rei dels reis i Senyor dels senyors" (Apocalipsis 19:16), per establir el supergovernament mundial i governar totes les nacions "amb una barra de ferro." (Apocalipsis 19:15; 12: 5). . .

Ba'ax Cristo ma' le bienvenido.

Però, la humanitat cridarà d'alegria i l'acollirà amb èxtasi i entusiasme frenètics, fins i tot les esglésies del cristianisme tradicional?

No ho faran! Ells crearan, perquè els falsos ministres de Satanàs (II Cor. 11: 13-15) els han enganyat, que és l'Anticrist. Les esglésies i les nacions estaran enfadades per la seva vinguda (Apocalipsis 11:15 amb 11:18) i les forces militars intentaran lluitar contra ell per destruir-lo (Apocalipsis 17:14).

Les nacions es comprometran a la batalla clímax de la propera III Guerra Mundial amb el front de batalla a Jerusalem (Zech. 14: 1-2) i després tornarà Crist. En el poder sobrenatural, "lluitarà contra les nacions" que lluiten contra ell (vers 3). Els derrotarà totalment (Apocalipsis 17:14). "Els seus peus estaran en peu aquell dia a la muntanya de les Olives", a molt poca distància a l'est de Jerusalem (Zech 14: 4). (Armstrong HW. El misteri de les edats, 1984)

La Bíblia declara que Jesús tornarà i Ell guanyarà, tot i que molts lluitaran contra Ell (Apocalipsis 19:19). Molts diuen (basat en la incomprensió de les profecies bíbliques, però parcialment a causa de falsos profetes i místics) que Jesús que torna és l'anticristi final!

El següent és també de Herbert Armstrong:

La veritable religió: la veritat de Déu empoderada amb l'amor de Déu impartit per l'Esperit Sant ... MOLT INSCRIT de conèixer Déu i Jesucrist - de conèixer la VERITAT - i la calor de l'AMOR diví de Déu! ...

Els ensenyaments de la veritable Església de Déu són simplement els de "viure amb cada paraula" de la Santa Bíblia ...

Els homes passaran des de la manera de "passar" a la manera de "donar" - la manera d'amor de Déu.

Una NOVA CIVILITZACIÓ ara agafarà la terra. (ibid)

La NOVA CIVILITZACIÓ és el Regne de Déu. Proclamar que la nova civilització ha de venir i basar-se en l'amor és una part important del que és el veritable evangeli del regne que va ensenyar Jesús i els seus seguidors. Això és una cosa que predicem a la Chinca de Déu que predicem.

Herbert Armstrong es va adonar que Jesús ensenyava que la societat humana, fins i tot quan creu que vol obeir, ha rebutjat el "donar pas" a la vida, la forma de l'amor. Sembla que gairebé ningú no entengui adequadament la importància del que Jesús ensenyava.

Le salvación yéetel Jesús le ti' le Evangelio

Ara, alguns que han llegit fins ara, probablement, es pregunten sobre la mort i el paper de Jesús en la salvació. Sí, això és part de l'evangelí sobre el qual el Nou Testament i Herbert W. Armstrong van escriure.

El Nou Testament mostra que l'evangelí inclou la salvació a través de Jesús:

16 Perquè no m'avergonyeixo de l'evangelí de Crist, perquè és el poder de Déu la salvació per a tots els que creuen, per al jueu primer i també pels grecs (Romans 1:16).

4 Per tant, els que es van escampar van anar predicant arreu

la paraula. 5 Després Felip va baixar a la ciutat de Samària i els va predicar a Crist. ... 12 Però, quan van creure a Felip mentre predicava les coses relatives al regne de Déu i al nom de Jesucrist, tant homes com dones van ser batejats. ... 25 Quan van testificar i predicar la paraula del Senyor, van tornar a Jerusalem, predicant l'evangelí a molts pobles dels Samaritenos. 26 Ara un àngel del Senyor va parlar amb Felip ... 40 Filip es va trobar a Azot. I tot passant, va predicar a totes les ciutats fins que va arribar a Cesarea. (Fets 8: 4,5,12,25,26,40)

18 Els va predicar Jesús i la resurrecció. (Fets 17:18)

30 Quan Pau va viure dos anys sencers a la seva casa llogada i va rebre tots els que van venir a ell, ³¹ predicant el regne de Déu i ensenyant les coses que afecten el Senyor Jesucrist amb tota confiança, ningú no ho va prohibir. (Fets 28: 30-31)

Observeu que la predicació incloïa Jesús i el regne. Malauradament, una comprensió adequada de l'evangelí del Regne de Déu acostuma a faltar als ensenyaments de les esglésies grecoromanes.

En realitat, per ajudar-nos a formar part d'aquest regne, Déu va estimar tant els humans que va enviar Jesús a morir per nosaltres (Joan 3: 16-17) i ens salva per la seva gràcia (Efesians 2: 8). I això forma part de les bones notícies (Fets 20:24).

Le Evangelio ti' le Reino leti' le yóok'ol kaaba' k'áabet, ba'ale'...

Treballar per la pau (Mateu 5: 9) i fer el bé són objectius que val la pena (vegeu Gàlates 6:10). No obstant això, molts líders mundials, inclosos els religiosos, creuen que serà una cooperació humana internacional la que portarà la pau i la prosperitat, i no el Regne de Déu. I mentre tinguin alguns èxits temporals, no només no tindran èxit, alguns dels seus esforços humans en última instància portaran el planeta Terra al punt que faria la vida insostenible si Jesús no tornés a establir el seu Regne. Els humans arreglar la terra sense Déu és un evangeli vaitós i fals (Salm 127: 1).

Molts del món estan intentant elaborar un pla internacional semi-religiós babiloni per posar un nou ordre mundial al segle XXI. Això és una cosa que ha denunciat la Continua Church of God des dels seus inicis i que planeja continuar denunciant. Des que Satanàs va imposar a Eva que es convertís en una versió del seu evangeli fa gairebé 6.000 anys (Gènesi 3), molts humans han cregut que saben millor que Déu què els farà i el món millor.

Segons la Bíblia, caldrà combinar un líder militar a Europa (anomenat rei del nord, també anomenat la bèstia de Revelació 13: 1-10) juntament amb un líder religiós (anomenat fals profeta, també anomenat EL Anticrist final i la bèstia de dos banyes d'Apocalipsi 13: 11-17) de la ciutat de set turons (Apocalipsis 17: 9,18) per portar un ordre mundial 'babiloni' (Apocalipsis 17 i 18). Tot i que la humanitat necessita el retorn de Crist i la instauració del seu regne, molts del món no prestaran atenció a aquest missatge en el segle XXI, continuaran creient diverses versions del fals evangeli de Satanàs. Però el món rebrà un testimoni.

Recordem que Jesús va ensenyar:

14 I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni de totes les nacions, i llavors arribarà el final. (Mateu 24:14)

Observeu que l'evangeli del regne arribarà al món com a testimoni, després arribarà el final.

Hi ha diverses raons per això.

Una és que Déu vol que el món escolti el veritable evangeli abans de l'inici de la Gran Tribulació (que es demostra que comença a Mateu 24:21). Així, el missatge evangèlic és un testimoni i una advertència (vegeu Ezequiel 3; Amos 3: 7). Es donarà com a resultat més conversions gentils abans que Jesús torni (romans 11:25) i suficients conversions no gentils (romans 9:27) abans que Jesús torni.

Un altre és que la visió del missatge serà contrària a les opinions de la naixent Bèstia, rei del poder del nord, juntament amb el fals profeta, l'anticrist final. Bàsicament prometran la pau mitjançant l'esforç humà, però conduirà al final (Mateu 24:14) i a la destrucció (cf. 1 Tessalònics 5: 3).

A causa dels signes i les meravelles mentides associades a ells (2 Tessalonis 2: 9), la majoria del món triarà creure una mentida (2 Tessalonis 2: 9-12) en lloc del missatge evangèlic. A causa de condemnes inadequades del mil·lenari Regne de Déu per part dels catòlics romans, ortodoxos orientals, luterans i altres, molts afirmen erròniament que el missatge de l'evangeli mil·lenari del Regne de Déu és el fals evangeli associat a l'Anticrist.

Els fidels cristians filadelfians (Apocalipsis 3: 7-13) proclamaran l'evangeli mil·lenari del regne, a més de dir-li al món quins són alguns líders mundans (inclòs la bèstia i el fals profeta).

Els donaran suport a comunicar-li al món el missatge que la Bèstia, rei del poder del nord, juntament amb el fals profeta, l'anticrist final, destruirà (juntament amb alguns dels seus aliats) els EUA i les nacions anglosaxones del Regne Unit. , Canadà, Austràlia i Nova Zelanda (Daniel

11:39) i que poc després destruïran una confederació àrab / islàmica (Daniel 11: 40-43), que funcionin com a instruments dels dimonis (Apocalipsis 16: 13-14), i finalment lluitarà amb Jesucrist al seu retorn (Apocalipsis 16: 14; 19: 19-20). Els fidels Filadelfians (Apocalipsis 3: 7-13) anunciaran que el regne mil·lenari vindrà aviat. Això podria generar molta cobertura mediàtica i contribuir al compliment de Mateu 24:14. Nosaltres, a l'Església contínua de Déu, estem preparant literatura (en diversos idiomes), afegint llocs web i prenent altres passos per preparar-nos per a la "obra curta" (vegeu Romans 9:28) que conduiran a la determinació de Déu que Mateu 24: El 14 ha estat proporcionat prou com a testimoni per al final.

El "fals evangeli" que proclama líders mundials (probablement algun "nou" tipus de líder superior d'Europa juntament amb un pontífex compromès que reclamarà una forma de catolicisme) no els agradarà; no voldran que el món aprengui el que realment fer (i fins i tot no es pot creure ells mateixos al principi, vegeu Isaïes 10: 5-7). Ells i / o els seus partidaris també ensenyaran falsament que els fidels filadelfins estaran engendrant una doctrina extremista (mil·lenarisme) d'un anticrist que ve. Totes les condemnes que ells i / o els seus seguidors facin cap als fidels de Filadèlfia i l'Església contínua de Déu desencadenarà la persecució (Daniel 11: 29-35; Apocalipsi 12: 13-15). Això també comportarà el final: l'inici de la Gran Tribulació (Mateu 24:21; Daniel 11:39; vegeu Mateu 24: 14-15; Daniel 11:31), així com un temps de protecció per als fidels de Filadèlfia Cristians (Apocalipsi 3: 10; 12: 14-16).

El Profeta Bèstia i Fals intentarà la força, el xantatge econòmic, els signes, les meravelles mentides, l'assassinat i altres pressions (Apocalipsi 13: 10-17; 16: 14; Daniel 7:25; 2 Tesselònics 2: 9-10) per tenir el control. . Els cristians preguntaran:

10 "Quant de temps, Senyor, sant i cert, fins que no jutgeu i vengeu la nostra sang contra aquells que habiten a la terra?" (Apocalipsi 6:10)

Al llarg dels segles, la gent de Déu s'ha preguntat: "Quant de temps passarà fins que torni Jesús?"

Si bé no sabem el dia ni l'hora, esperem que Jesús torni (i el mil·lenari Regne de Déu establert) al segle XXI basat en moltes escriptures (per exemple, Mateu 24: 4-34; Salm 90: 4; Osea 6: 2 ; Lluç 21: 7-36; Hebreus 1: 1-2; 4: 4,11; 2 Pere 3: 3-8; 1 Tessalònics 5: 4), algunes de les quals ara veiem complir.

Si Jesús no intervé, el món hauria aniquilat tota la vida:

21 Perquè hi haurà una gran tribulació, com no hi ha hagut des del començament del món fins a aquest moment, no, ni mai serà. 22 I tret que aquests dies s'escurquessin, no se salvarà cap carn; però pel bé dels elegits, aquests dies s'escurçaran. (Mateu 24: 21-22)

29 Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà llum; les estrelles cauran del cel i els poders del cel estaran sacsejats. 30 Llavors el senyal del Fill de l'home apareixerà al cel, i llavors totes les tribus de la terra ploraran i veuran el Fill de l'Home venint sobre els núvols del cel amb poder i gran glòria. 31 I enviarà els seus àngels amb un gran so de trompeta, i reuniran els seus elegits dels quatre vents, d'un extrem del cel a l'altre. (Mateu 24: 29-31)

El Regne de Déu és el que el món necessita.

Embajadores le Reino

Quin és el vostre paper al Regne?

Ara mateix, si ets un veritable cristià, hauràs de ser un ambaixador. Observeu el que va escriure l'apòstol Pau:

20 Ara som ambaixadors de Crist, com si Déu ens impliqués: us implorem en nom de Crist, reconciliant-nos amb Déu. (2 Corintis 5:20)

14 Poseu-vos, doncs, amb la cintura de la cintura amb la veritat, amb la base de la justícia, 15 i havent-vos aixafat els peus amb la preparació de l'evangeli de la pau; 16 sobretot, agafant l'escut de la fe amb què podreu saciar tots els ardits dards del malvat. 17 I pren el casc de salvació i l'espasa de l'Esperit, que és la paraula de Déu; 18 Orant sempre amb tota oració i implicació en l'Esperit, vigilant fins aquí amb tota perseverança i suplicació per a tots els sants ... 19 i per a mi, que em pugui donar aquesta pronunciació,

per tal que obri la boca amb audàcia per donar-me a conèixer el misteri de l'evangeli, 20 pel qual sóc ambaixador en cadenes; que en ella pugui parlar amb audàcia, com hauria de parlar. (Efesians 6: 14-20)

Què és un ambaixador? Merriam-Webster té la definició següent:

1: un enviat oficial; especialment: un agent diplomàtic de primer rang acreditat a un govern estranger o sobirà com a representant resident del seu propi govern o sobirà o designat per a una tasca diplomàtica especial i sovint temporal

2a: un representant o missatger autoritzat

Si ets un veritable cristià, ets un enviat oficial, per Crist! Observeu el que va escriure l'apòstol Pere:

9 Però sou una generació escollida, un sacerdoti reial, una nació santa, el seu propi poble especial, per tal que proclamis els elogis d'aquell que et va cridar de la foscor a la seva meravellosa llum; 10 que antigament no eren un poble, però ara són el poble de Déu, que no havien obtingut la misericòrdia però ara han obtingut la misericòrdia. (1 Pere 2: 9-10)

Com a cristians, hem de formar part d'una nació santa.

Quina nació és ara santa?

Bé, sens dubte cap dels regnes d'aquest món, però finalment formaran part del regne de Crist (Apocalipsis 11:15). La nació de Déu, el seu regne, és sant.

Com a ambaixadors, normalment no participem en la política directa de les nacions d'aquest món. Però ara hem de viure la manera de viure de Déu (vegeu també el llibre gratuït disponible a www.ccog.org titulat: Christians: Ambaixadors del Regne de Déu, instruccions bíbliques sobre la vida com a cristià). En fer-ho,

aprendrem millor per què són les maneres de Déu millors, de manera que al seu regne podem ser reis i sacerdots i regnar amb Crist a la terra:

5 A Aquell que ens va estimar i ens va arrossegar dels nostres pecats amb la seva pròpia sang, 6 i ens ha convertit en reis i sacerdots al seu Déu i Pare, perquè Ell sigui glòria i domini per sempre. Amén. (Apocalipsis 1: 5-6)

10 I ens ha convertit en reis i sacerdots al nostre Déu; I regnarem a la terra. (Apocalipsis 5:10)

Un dels aspectes futurs d'això serà ensenyar als mortals, doncs, a caminar per les maneres de Déu:

19 Perquè el poble habitarà a Sion a Jerusalem: ja no plorareu. Ell us farà molta gràcia al son del vostre crit: Quan el senti, us respondrà. 20 I tot i que el Senyor us dona el pa de l'adversitat i l'aigua de la malaltia, els vostres professors ja no seran traslladats a la cantonada, però els vostres mestres veuran els vostres ulls. 21 Les orelles escoltaran una paraula que hi ha al darrere, dient: "És el camí que segueix, passeu-hi" Sempre que gireu a la mà dreta o sempre que gireu a l'esquerra. (Isaïes 30: 19-21)

Si bé aquesta és una profecia per al regne mil·lenari, en aquesta època els cristians han d'estar preparats per ensenyar:

12 ... en aquest moment hauríeu de ser professors (Hebreus 5:12)

15 Però santifiqueu el Senyor Déu en els vostres cors: i estigueu sempre preparats per donar una resposta a tothom que us demani una raó de l'esperança que es troba en vosaltres amb manca i temor (1 Pere 3:15, KJV).

La Bíblia mostra que molts dels cristians més fidels, just abans de l'inici de la Gran Tribulació, instruiran a molts:

33 I els de les persones que comprenen ho hauran d'ensenyar a molts (Daniel 11:33)

Per tant, aprendre, créixer en gràcia i en coneixement (2 Pere 3:18), és una cosa que hauríem de fer ara. Una part del vostre paper en el Regne de Déu és poder ensenyar. I per als cristians més fidels, Filadelfis (Apocalipsis 3: 7-13), això també inclourà donar suport a l'important testimoni evangèlic abans de l'inici del regne mil·lenari (vegeu Mateu 24:14).

Un cop establert el Regne de Déu, el poble de Déu servirà per restaurar un planeta danyat:

12 Els d'entre vosaltres construïran els antics residus;

Aixecareu els fonaments de moltes generacions i sereu anomenat el reparador de la bretxa, el restaurador dels carrers a l'habitatge. (Isaïes 58:12)

Així, el poble de Déu que ha viscut el camí de Déu en aquesta època facilitarà la possibilitat de viure a les ciutats (i en altres llocs) durant aquesta restauració. El món serà realment un lloc millor. Hauríem de ser ambaixadors de Crist ara, així també podem servir al seu Regne.

Le verdadero t'aan evangélico jach transformador

Jesús va dir: "Si seguïu la meua paraula, vosaltres sou els meus deixebles. 32 I ja sabreu la veritat, i la veritat us farà lliures "(Joan 8: 31-32). Conèixer la veritat sobre l'evangeli del Regne de Déu ens allibera de quedar atrapats en les falses esperances d'aquest món. Podem recolzar amb audàcia un pla que funcioni: el pla de Déu! Satanàs ha enganyat tot el món (Apocalipsi 12: 9) i el Regne de Déu és la veritable solució. Cal defensar i defensar la veritat (cf. Joan 18:37).

El missatge evangèlic és més que una salvació personal. Les bones notícies del Regne de Déu haurien de transformar-ne una en aquesta època:

2 I no us conformeu amb aquest món, sinó que es transformi en la renovació de la vostra ment, per tal que demostreu el que és aquesta bona i acceptable i perfecta voluntat de Déu. (Romans 12: 2)

Els veritables cristians es transformen per servir a Déu i als altres:

22 Els servidors, obeeixen els seus amos en totes les coses segons la carn, no amb el servei d'ulls, com a complaents d'homes, sinó amb sinceritat del cor, temor de Déu. 23 I tot el que facis, fes-ho amb entusiasme, com al Senyor i no als homes, 24 sabent que del Senyor rebràs la recompensa de l'herència; perquè serviu el Senyor Crist. (Colosians 3: 22-24)

28 Per tant, com que rebem un regne que no es pot sacsejar, tinguem gràcia, per la qual cosa puguem servir Déu acceptablement amb reverència i por divina. (Hebreus 12:28)

Els veritables cristians viuen diferent del món. Acceptem els estàndards de Déu per sobre del que és correcte i dolent. El viu només per la fe (Hebreus 10:38), ja que es necessita la fe per viure el camí de Déu en aquesta època. Els cristians es consideraven tan diferents del món on vivien, que el nou mode de vida era conegut com el "Camí" al Nou Testament (Fets 9: 2; 19: 9; 24: 14,22). El món viu de manera egoista, sota la forma de Satanàs, en allò que s'ha anomenat "el camí de Caín" (Jude 11).

L'evangeli del regne de Déu és un missatge de justícia, alegria i pau (Romans 14:17). La paraula profètica, ben entesa, és reconfortant (cf. 1 Corintis 14: 3; 1 Tessalònics 4:18), especialment mentre veiem que el món es desmorona (vegeu Lluç 21: 8-36). La veritable forma de vida cristiana condueix a l'abundància espiritual i a les benediccions físiques (Marc 10: 29-30). Aquesta és una part de la raó per la qual els que ho viuen entenen que el món necessita el Regne de Déu. Els cristians són ambaixadors del Regne de Déu.

Els cristians posem la nostra esperança en l'espiritual, no en el físic, encara que vivim en un món físic (Romans 8: 5-8). Tenim l'"esperança de

l'evangeli" (Colosians 1:23). Això és una cosa que els primers cristians van comprendre que molts que professen Jesús avui no comprenen realment.

6. Le iglesias grecorromanas ku ye'esko'ob ti' le Reino jach Páaybe'en, ba'ale'...

Les esglésies grecorromanes creuen que ensenyen aspectes del Regne de Déu, però tenen problemes per comprendre què és realment. Per exemple, L'enciclopèdia catòlica ensenya això sobre el regne:

Crist... En totes les etapes del seu ensenyament de l'arribada d'aquest regne, els seus diversos aspectes, el seu significat precís, la manera d'aconseguir-lo, formen l'aprofitament dels seus discursos, tant que el seu discurs s'anomena "l'evangeli. del regne "... van començar a parlar de l'Església com " el regne de Déu "; cf. Col., I, 13; I Tess., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, etc. ... significa l'Església com aquella institució divina ... (Papa H. Regne de Déu. Enciclopèdia Catòlica, volum VIII. 1910).

Tot i que l'anterior indicava "Col., I, 13; I Tess., II, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, "si els miraveu, trobareu que cap d'aquests versos no en diu res ***l'Església*** sent el Regne de Déu. Ensenyen als creients que formaran part del regne de Déu o que és el regne de Jesús. La Bíblia adverteix que molts canviarien l'evangeli o es convertiren en un altre, un fals (Galàcies 1: 3-9). Malauradament, diversos ho han fet.

Jesús ensenyava: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no ve al Pare, tret de mi "(Joan 14: 6). Pere va ensenyar: "Tampoc hi ha salvació en cap altre, ja que no hi ha cap altre nom que es doni entre els homes pel que hem de ser salvats" (Fets 4:12). Pere va dir als jueus que tothom hauria de tenir la fe de penedir-se i acceptar que Jesús fos salvat (Fets 2:38)

En contraposició a això, el papa Francesc ha ensenyat que els ateus, sense Jesús, es poden salvar per bones obres. També ensenya que els jueus es poden salvar sense acceptar Jesús! A més, ell i alguns grecoromans també semblen considerar que una versió no bíblica de "Maria" és clau per a l'evangeli i també clau per a la unitat ecumènica i interreligiosa. Malauradament, ells i altres no entenen la importància de Jesús i el veritable Evangeli del Regne de Déu. Molts estan promovent falsos evangelis.

Molts desitgen caminar a la vista i tenir fe en el món. El Nou Testament ensenya que els cristians han de mirar més amunt:

2 Penseu en les coses anteriors, no en les coses de la terra. (Colosians 3: 2)

7 Perquè caminem per la fe, no per la vista. (2 Corintis 5: 7)

Però el papa Pius XI va ensenyar bàsicament a passejar a la vista de la seva església:

... l'Església catòlica ... és el regne de Crist a la terra. (Encíclica de PiusQuasPrimas).

El lloc web CatholicBible101 afirma que "el Regne de Déu va ser establert a la Terra per Jesucrist l'any 33 dC, en la forma de la seva Església, dirigida per Pere ... l'Església catòlica". No obstant això, el milenari Regne de Déu no és aquí ni és l'Església de Roma, sinó que serà a la terra. Tot i que la veritable Església de Déu té les "claus del regne" (Mateu 16:19), els qui afirmen que és una església és el regne "se'ls ha tret la clau del coneixement" (Lluc 11:52).

L'Església de Roma ensenya tan fortament contra un Regne de Déu mil·lenari terrenal que ve, que és bàsicament l'única "doctrina de l'Anticrist" que figura al Catecisme oficial de l'Església Catòlica:

676 L'engany de l'Anticrist ja comença a prendre forma al món cada vegada que es pretén adonar dins de la història aquella

esperança mesiànica que només es pot realitzar més enllà de la història mitjançant el judici escatològic. L'Església ha rebutjat fins i tot les formes modificades d'aquesta falsificació del regne que passen amb el nom de mil·lenarisme ... (Catecisme de l'Església Catòlica. Imprimatur Potest + Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, pàg. 194)

Malauradament, els que estiguin d'acord amb això tindran problemes importants amb la proclamació de l'evangeli del Regne de Déu al final. Alguns prendran

passos terribles contra aquells que ho proclamen (Daniel 7:25; 11: 30-36). Però, podríeu pensar, no tots els que professen Jesús com a Senyor seran al regne? No, no ho seran. Observeu el que va dir Jesús:

21 "No tothom que em digui: "Senyor, Senyor ", entrarà al regne del cel, sinó el que fa la voluntat del meu Pare al cel. 22 Molts em diran en aquell dia: "Senyor, Senyor, no hem profetitzat en el vostre nom, hem expulsat dimonis al vostre nom i hem fet moltes meravelles en el vostre nom?" 23 I els declararé: "Mai no et coneixia; aparteu-me de vosaltres, els qui practiqueu la llei! (Mateu 7: 21-23)

L'apòstol Pau va assenyalar que el "misteri de la llei" era "ja treballant" (2 Tessalònics 2: 7) al seu temps. Aquesta llei també està relacionada amb quelcom que alerta la Bíblia en els últims temps que s'anomena "Misteri, Babilònia la Gran" (Apocalipsis 17: 3-5).

El "misteri de la llei" està relacionat amb els cristians que creuen que no necessiten mantenir la llei del Deu Manament de Déu, etc. i / o hi ha tantes excepcions acceptables i / o hi ha formes de penitència acceptables per trencar Déu. Llei, així que mentre pensen que tenen una forma de la llei de Déu, no mantenen una forma de cristianisme que Jesús o els seus apòstols reconèixerien com a legítims.

Els grecoromans són com els fariseus que van violar els manaments de Déu, però van afirmar que les seves tradicions ho van fer acceptable: Jesús va denunciar aquest enfocament (Mateu 15: 3-9)! Isaïes també va

advertir que les persones que afirmen ser Déu es rebel·laran contra la seva llei (Isaïes 30: 9). Aquesta rebel·lió sense lleis és una cosa que, malauradament, ho veiem fins avui.

Un altre "misteri" sembla ser que l'Església de Roma sembla creure que les seves agendes ecumèniques i intermèdies militaristes comportaran la pau i una versió no bíblica del Regne de Déu a la terra. L'escriptura alerta contra la propera unitat ecumènica que ensenya, durant uns anys, tindrà èxit (nota: es mostra la Bíblia de Nova Jerusalem, una traducció aprovada pels catòlics):

4 Es van prosternar davant del drac perquè havia donat a la bèstia la seva autoritat; i es van prosternar davant de la bèstia, dient: "Qui pot comparar-se amb la bèstia? Qui pot lluitar contra ell? 5 Es va permetre que la bèstia es boteixi els seus orgulls i les seves blasfèmies i estigués activa durant quaranta-dos mesos; 6 i va pronunciar les seves blasfèmies contra Déu, contra el seu nom, la seva tenda celestial i tots aquells que hi ha refugiats. 7 Es va permetre la guerra contra els sants i conquerir-los, i es va donar el poder sobre cada raça, poble, llengua i nació; 8 i tota la gent del món s'hi venerarà, és a dir, tothom el nom del qual no ha estat escrit des de la fundació del món en el llibre de vida de l'Anyell sacrificat. 9 Que algú que pugui escoltar, escolti: 10 Els que són captius a la captivitat; els de la mort per l'espasa a la mort. Per això els sants han de tenir perseverança i fe. (Apocalipsi 13: 4-10, NJB)

La Bíblia alerta contra la unitat final de Babilònia:

1 Un dels set àngels que tenien els set bols va venir a parlar-me i em va dir: "Vine aquí i et mostraré el càstig de la gran prostituta que s'entronitza al costat d'aigües abundants, 2 amb qui tots els reis de la terra s'han prostituït i qui ha begut tota la població del món amb el vi del seu adulteri. " 3 Em va portar amb esperit cap a un desert, i allà vaig veure una dona muntar una bèstia escarlata que tenia set caps i deu banyes i tenia títols difusos escrits per tot arreu. 4 La dona anava vestida de morat i escarlata i brillava d'or,

joies i perles, i sostenia un gotet d'or farcit de la repugnant brutícia de la seva prostitució; Al seu front hi havia escrit un nom críptic al front: "Babilònia la Gran, la mare de totes les prostitutes i de totes les pràctiques brutals que hi ha a la terra". 6 Vaig veure que estava beguda, beguda de la sang dels sants i de la sang dels màrtirs de Jesús; i quan la vaig veure em vaig quedar completament mistificada. (Revelació 17: 1-6, NJB)

9 Això exigeix agilitat. El **els set caps són els set turons**, , sobre el qual està asseguda la dona. . . 18 La dona que has vist és **la gran ciutat** que té autoritat sobre tots els governants de la terra. " (Apocalipsi 17: 9,18, NJB)

1 Després d'això, vaig veure baixar un altre àngel del cel, amb gran autoritat que se li donava; la terra brillava amb la seva glòria. 2 Al capdamunt de la seva veu, va cridar: "Ha caigut Babilònia, **Babilònia la Gran** ha caigut i s'ha convertit en l'enyorança dels diables i un allotjament per a tot esperit brut i ocell brut i descarat. 3 Totes les nacions han begut profundament el vi de la seva prostitució; cada rei de la terra s'ha prostituït amb ella i cada comerciant s'ha enriquit a través de la seva desbaratització. 4 Una altra veu parlava des del cel; Ho vaig sentir dir, «**Surt, poble meu, lluny d'ella, perquè no comparteixis els seus crims i tinguis les mateixes plagues que els ha de suportar.**

5 Els seus pecats han arribat fins al cel, i Déu té els seus crims al cap: tracta-la tal com ha tractat els altres. 6 S'ha de pagar el doble de la quantitat que ella va exigir. Ha de tenir una tassa doblement forta de la seva pròpia barreja. 7 Cadascuna de les seves pompes i orgies ha de ser aparellada per una tortura o una agonia. Estic entronitzada com a reina, pensa; No sóc vídua i no sabré mai els dol. 8 Per això, en un dia, cauran les plagues sobre ella: malalties, dol i fam. Es cremarà a terra. El Senyor Déu que l'ha condemnat és poderós. 9: Hi haurà plors i plors pels reis de la terra que es van prostituir amb ella i van mantenir orgies amb ella. Veuen el fum com ella crema (Revelació 18: 1-9, NJB)

A Zacària, la Bíblia alerta contra una vinguda Babilònia i demostra que la unitat adequada no passarà fins després que Jesús torni:

10 Mireu! Estar atent! Fugiu de la terra del nord - diu Jahvè - perquè us he escampat als quatre vents del cel - declara Jahvè. 11 Mireu! Fes la teva escapada, **Sion, que viu ara amb la filla de Babilònia.**

jo, sobre les nacions que us van saquejar, "Qui et toca em toca la poma dels meus ulls. 13 Ara mira, donaré la mà sobre ells, i seran saquejats pels qui han esclavitzat. Llavors ja sabreu que Yahweh Sabaoth m'ha enviat! 14 Canteu, alegreu-vos, filla de Sió, de moment vinc a viure entre vosaltres -diu Yahweh! 15 I aquell dia moltes nacions es convertiran a Jahvè. Sí, es convertiran en el seu poble, i viuran entre vosaltres. Aleshores sabreu que Yahweh Sabaoth m'ha enviat a vosaltres! 16 Jahvè prendrà possessió de Judà, la seva part a Terra Santa, i tornarà a fer la seva elecció a Jerusalem. (Zacària 2: 10-16, NJB; tingueu en compte que en les versions KJV / NKJV els versos es llisten com a Zacària 2: 6-12)

Els moviments ecumènics i interreligiosos que promouen les Nacions Unides, el Vaticà, molts protestants i líders ortodoxos orientals estan clarament condemnats per la Bíblia i no s'han de fomentar. Jesús va advertir de qui afirmava seguir-lo, que "enganyaria a molts" (Mateu 24: 4-5). Molt ecumenisme està relacionat amb el "cavaller blanc" d'Apocalipsi 6: 1-2 (qui NO és Jesús) i amb la prostituta de l'Apocalipsi 17.

Igual que Zacarías, l'apòstol Pau també va ensenyar que la veritable unitat de fe no passaria fins després de tornar Jesús:

13 fins que tots assolim la unitat en la fe i el coneixement del Fill de Déu i formem l'home perfecte, plenament madur amb la plenitud del propi Crist. (Efesians 4:13, NJB)

Aquells que creuen que aquesta unitat arriba abans del retorn de Jesús estan per error. En realitat, quan Jesús torni, haurà de destruir la unitat de les nacions que es manifestaran contra ell:

11:15 Llavors, el setè àngel va bufar la trompeta, i es van escoltar veus cridant al cel, cridant: "El regne del món s'ha convertit en el regne del nostre Senyor i el seu Crist, i regnarà per a sempre." 16 Els vint-i-quatre ancians, entronitzats davant la presència de Déu, es van prosternar i van tocar el terra amb els seus fronts que veneraven a Déu 17 amb aquestes paraules: "Donem gràcies a vosaltres, Déu Totpoderós Déu, El que és, el que va ser, per assumint el vostre gran poder i començant el vostre regnat. 18 Les nacions estaven a l'altura i ara ha arribat el moment de la vostra retribució, i de la jutjada dels morts, i dels profetes vostres servents, dels sants i dels que temen el vostre nom, petit i gran, per ser recompensats. . Ha arribat el moment de destruir els que estan destruint la terra. ' (Revelació 11: 15-18, NJB)

19: 6 I vaig escoltar el que semblava ser la veu d'una gran gentada, com el so de l'oceà o el gran rugit del tro, responent: 'Al-leluia! El regnat del Senyor, el nostre Déu Totpoderós, ha començat; . . . 19 Llavors vaig veure que la

bèstia, amb tots els reis de la terra i els seus exèrcits, es van reunir per combatre el genet i el seu exèrcit. 20 Però la bèstia fou feta presonera, juntament amb el fals profeta que havia fet miracles en nom de la bèstia i per ells havien enganyat a aquells que havien acceptat la marca amb la marca de la bèstia i als que havien venerat la seva estàtua. Aquests dos van ser llançats vius cap al foc de llacuna de sofre cremant. 21 La resta va ser assassinada per l'espasa del Genet, que sortia de la seva boca, i tots els ocells es van arruïnar amb la seva carn. . . 20: 4 Aleshores vaig veure trons, on es van asseure, i se'ls va donar el poder de dictaminar. Vaig veure les ànimes de tots els que havien estat decapitats per haver estat testimoni de Jesús i per haver predicat la paraula de Déu, i els que es negaven a venerar la bèstia o la seva estàtua i no acceptarien la marca a la testa o les mans; van viure i van regnar amb Crist durant mil anys. (Apocalipsi 19: 6,19-21; 20: 4, NJB)

Observeu que Jesús haurà de destruir els exèrcits del món unificats contra ell. Llavors regiran Ell i els sants. És llavors quan hi haurà una unitat adequada de la fe. Malauradament, molts escoltaran falsos ministres que semblen bons, però no ho són, com va advertir l'apòstol Pau (2 Corintis 11: 14-15). Si més entenguessin veritablement la Bíblia i l'evangeli del Regne de Déu, menys lluitaria contra Jesús.

7. Ba'ax Ba'axten le Reino u Dios.

Tot i que als humans els agrada pensar que som tan intel·ligents, hi ha límits per a la nostra comprensió, però la “comprensió de Déu és infinita” (Salm 147: 5).

És per això que caldrà la intervenció de Déu per arreglar aquest planeta.

Si bé molts creuen en Déu, la gran majoria dels humans no estan disposats a viure com Ell realment dirigeix. Tingueu en compte el següent:

8 Ell us ha mostrat, què és bo, i què requereix de vosaltres el Senyor, però que feu justament, estimeu la misericòrdia i passegeu humilment amb el vostre Déu? (Miche 6: 8)

Caminar humilment amb Déu no és una cosa que la humanitat hagi estat realment disposada a fer. Des de l'època d'Adam i Eva (Gènesi 3: 1-6), els humans han triat confiar en ells mateixos i les seves prioritats, per sobre de les de Déu, malgrat els seus manaments (Èxode 20: 3-17).

El Llibre dels Proverbis ensenya:

5 Confieu en el Senyor amb tot el vostre cor, i no us apunteu pel vostre enteniment; 6 Reconeix-lo en totes les teves maneres, i dirigirà els vostres camins. 7 No sigueu savis als vostres ulls, temeu el Senyor i aparteu-vos del mal. (Proverbis 3: 5-7)

No obstant això, la majoria de les persones no confiaran veritablement en Déu amb tot el cor ni esperaran que Ell dirigeixi els seus passos. Molts diuen que faran el que Déu vol, però no ho fan. Satanàs ha estat enganyat per la humanitat (Apocalipsis 12: 9) i ha caigut per les luxúries del món i per l'"orgull de la vida" (1 Joan 2:16).

Per tant, molts han creat les seves pròpies tradicions religioses i governs seculars, perquè pensen que ho saben millor. Tanmateix, ells no es veuen (vegeu Jeremies 10:23) ni es penediran de veritat.

Per això la humanitat necessita el Regne de Déu (vegeu Mateu 24: 21-22).

Considereu les benaurances

Una de les afirmacions més conegudes que va donar Jesús van ser les benaurances, que va donar en el seu sermó a la muntanya de les olives.

Observeu alguns dels que va dir:

3 "Feliços els pobres amb esperit, perquè el seu és el regne del cel. 4 Feliços els que ploren, perquè seran consolats. 5 Feliços els manxes, perquè heretarà la terra. 6 Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran complets. 7 Feliços els misericordiosos, perquè obtindran misericòrdia 8 Feliços els purs de cor, perquè veuran Déu. 9 Feliços els pacifistes, perquè seran anomenats fills de Déu. 10 Feliços els perseguits per causa de la justícia, perquè el seu és el regne del cel. (Mateu 5: 3-10)

És al Regne de Déu (cf. Marc 4: 30-31), sovint conegut com a Regne del cel per Mateu (cf. Mateu 13:31), on es compleixen aquestes beneïdes promeses. És al Regne de Déu que es complirà la promesa que els manges

heretin la terra i el pur de veure Déu. Esperem les bones notícies de les benediccions al Regne de Déu!

Considere le Bienaventuranzas

Una de les afirmacions més conegudes que va donar Jesús van ser les benaurances, que va donar en el seu sermó a la muntanya de les olives.

Observeu alguns dels que va dir:

3 "Feliços els pobres amb esperit, perquè el seu és el regne del cel. 4 Feliços els que ploren, perquè seran consolats. 5 Feliços els manxes, perquè heretarà la terra. 6 Feliços els qui tenen fam i set de justícia, perquè seran complets. 7 Feliços els misericordiosos, perquè obtindran misericòrdia 8 Feliços els purs de cor, perquè veuran Déu. 9 Feliços els pacifistes, perquè seran anomenats fills de Déu. 10 Feliços els perseguits per causa de la justícia, perquè el seu és el regne del cel. (Mateu 5: 3-10)

És al Regne de Déu (cf. Marc 4: 30-31), sovint conegut com a Regne del cel per Mateu (cf. Mateu 13:31), on es compleixen aquestes beneïdes promeses. És al Regne de Déu que es complirà la promesa que els manges heretin la terra i el pur de veure Déu. Esperem les bones notícies de les benediccions al Regne de Déu!

Bejo'ob yuum le correctos

La veritat és que Déu és amor (1 Joan 4: 8,16) i Déu NO és egoista. Les lleis de Déu mostren amor cap a Déu i cap al nostre proïsme (Marc 12: 29-31; Jaume 2: 8-11). Les maneres del món són egoistes i acaben en la mort (Romans 8: 6).

Observeu que la Bíblia mostra als cristians reals que respectin els manaments:

1 El qui creu que Jesús és el Crist ha nascut de Déu, i tot aquell que l'estimi, que engendrà, també l'estima a ell. 2 Per això, sabem que

estimem els fills de Déu, quan estimem Déu i mantenim els seus manaments. 3 Per això és l'amor a Déu, que vetllem pels seus manaments. I els seus manaments

no són pesats. (1 Joan 5: 1-3)

Tots els "manaments de Déu són la rectitud" (Salm 119: 172). Les seves maneres són pures (1 Títol 1:15). Per desgràcia, molts han acceptat diverses formes de "deslleialtat" i no s'adonen que Jesús NO va arribar a destruir la llei ni els profetes, sinó complir-los (Mateu 5:17), explicant el seu significat real i ampliant-los més enllà del que molts. pensament (per exemple, Mateu 5: 21-28). Jesús va ensenyar que "qui els faci i els ensenya, se l'anomenarà gran al regne del cel" (Mateu 5:19) (els termes "Regne de Déu" i "regne del cel" són intercanviables).

La Bíblia ensenya que la fe sense obres està morta (Jaume 2:17). Molts diuen seguir Jesús, però realment no creuran en els seus ensenyaments (Mateu 7: 21-23) i no l'imitaran com haurien de fer (cf. 1 Corintis 11: 1). "El pecat és la transgressió de la llei" (1 Joan 3: 4, KJV) i tots han pecat (Romans 3:23). Tanmateix, la Bíblia demostra que la misericòrdia triomfarà sobre el judici (Jaume 2:13), ja que Déu té realment un pla per a tots (cf. Lluc 3: 6).

Les solucions humanes, a part de les maneres de Déu, no funcionaran. Al regne mil·lenari, Jesús regirà amb "una verga de ferro" (Apocalipsi 19:15), i el bé prevaldrà a mesura que la gent viurà a la manera de Déu. **Tots els problemes del món existeixen perquè les societats d'aquest món es neguen a obeir Déu i la seva llei.** La història demostra que la humanitat no és capaç de resoldre els problemes de la societat:

6 Perquè tenir consciència carnal és la mort, però la vida i la pau són mentalment espirituals. 7 Perquè la ment carnal és enemistat contra Déu; perquè no està sotmès a la llei de Déu, ni de fet pot ser-ho. 8 Aleshores, aquells que estan en la carn no poden agradar a Déu. (Romans 8: 6-8)

Els cristians s'han de centrar en l'espiritual i se'ls concedeix que l'Esperit de Déu ho faci en aquesta època (Romanos 8: 9), malgrat les nostres debilitats personals:

26 Ja que veieu la vostra crida, germans, que no es criden a molts savis segons la carn, ni molts poderosos, ni molts nobles 27 Però Déu ha escollit les ximpleries del món per desconcertar els savis, i Déu ha escollit les coses febles del món per desconcertar les coses poderoses; 28 i les coses fonamentals del món i les coses menyspreades que Déu ha escollit, i les coses que no ho són, per a no fer res a les coses que són, 29 perquè cap carn no gloriï davant la seva presència. 30 Però d'ell sou en Crist Jesús, que es va convertir per nosaltres en saviesa de Déu —i en la rectitud i la santificació i la redempció— 31 que, tal com està escrit: “El qui gloria, que gloriï en el Senyor.” (1 Corintis 1 : 26-31)

Els cristians glorifiquen en el pla de Déu! Caminem per la fe ara (2 Corintis 5: 7), mirant més amunt (Colosians 3: 2) en la fe (Hebreus 11: 6). Serem beneïts per complir els manaments de Déu (Apocalipsis 22:14).

Ba'ax yo'olal ba'ax ti' Evangelio jump'éel Reino jump'éel yuum.

Els protestants solen sentir que un cop han acceptat Jesús com a salvador, que han buscat el Regne de Déu. Els catòlics creuen que els batejats, fins i tot de petits, han entrat a la seva església com a regne. Els catòlics i els ortodoxos orientals solen pensar que mitjançant sagraments, etc., busquen el regne de Déu. Si bé els cristians s'han de batejar, els grecoromans i els protestants solen mirar al món per resoldre els problemes de la humanitat. Acostumen a tenir un focus terrestre (vegeu Romans 8: 6-8).

Cercar primer el Regne de Déu (Mateu 6:33) és ser un objectiu de tota la vida per als cristians. Un objectiu, no mirar el món per trobar solucions, sinó a Déu i les seves maneres. La bona notícia del Regne de Déu canvia la nostra vida.

La Bíblia diu que els cristians governaran amb Jesús, però us adoneu que això significa que els cristians reals regiran sobre les ciutats? Jesús ensenyava:

12 "Un noble va anar a un país llunyà per rebre per si mateix un regne i tornar. 13 Així, va cridar deu dels seus servents, els va lliurar deu mines, i els va dir: "Feu negocis fins que vingui." 14 Però els seus ciutadans l'odiien, i li van enviar una delegació, dient-li: "No tindrem que aquest home regni sobre nosaltres."

15 "I així va ser que quan va tornar, va rebre el

regne, després va manar a aquests servidors, als quals havia donat els diners, que li anessin cridant, perquè pogués saber quant havia guanyat tot home comerciant. 16 Després va sortir el primer, dient: "Mestre, la teva mina ha guanyat deu mines". 17 I li digué: "Bé, bon criat; perquè vas ser fidel en molt poc, tens autoritat sobre deu ciutats. " 18 I el segon va dir: Mestre, la teva mina ha guanyat cinc mines. 19 Així mateix, li va dir: "També sou més de cinc ciutats." (Lluc 19: 12-19)

Sigues fidel al poc que tens ara. Els cristians tindran l'oportunitat de governar-se sobre ciutats reals, en un regne real. Jesús també va dir: "La meva recompensa és amb mi, per donar a cadascú segons la seva obra" (Apocalipsi 22:12). Déu té un pla (Job 14:15) i un lloc (Joan 14: 2) per a aquells que realment respondran a Ell (Joan 6:44; Apocalipsi 17:14). El Regne de Déu és real i tu pots ser-ne part.

A principis del 2016, la revista Science tenia un article titulat "El poder de les multituds" que indicava que la intel·ligència artificial i el crowdsourcing podrien resoldre els "problemes malvats" que enfronta la humanitat. No obstant això, l'article no va entendre què era la maldat, i molt menys com resoldre'l.

La cooperació, a part de seguir els autèntics camins de Déu, està tan condemnada a fracassar al segle XXI com després de la Gran Inundació quan la humanitat va cooperar per construir la fallida Torre de Babel (Gènesi 11: 1-9).

Els problemes del món, en llocs com l'Orient Mitjà (malgrat els guanys temporals previstos, per exemple, Daniel 9: 27a; 1 Tessalònics 5: 3), no seran resolts pels humans: necessitem la pau del Regne de Déu (Romans 14: 17).

Els problemes del terrorisme internacional, malgrat els guanys esperats, no seran resolts (vegeu Ezequiel 21:12) pels enganyats a les Nacions Unides (cf. Apocalipsi 12: 9): necessitem l'alegria i la comoditat del Regne de Déu.

Els problemes del medi ambient NO seran resolts mitjançant la cooperació internacional, ja que les nacions del món ajudaran a destruir la terra (Apocalipsis 11:18), sinó que seran resolts pel Regne de Déu.

Els problemes de la immoralitat sexual, l'avortament i la venda de parts del cos humà no seran resolts pels EUA (vegeu Apocalipsi 18:13), sinó pel Regne de Déu.

El deute massiu que tenen els Estats Units, el Regne Unit i moltes altres nacions no es resoldrà mitjançant la intermediació internacional, sinó en última instància (després de la destrucció per Habakkuk 2: 6-8) pel Regne de Déu.

La ignorància i la malversació no seran resoltes per les Nacions Unides: necessitem el Regne de Déu. Els conflictes religiosos no seran realment resolts per cap moviment ecumènic-interreligiós que accepti la salvació a part del veritable Jesús de la Bíblia. El pecat és EL PROBLEMA al món i per això necessitem el sacrifici de Jesús i el seu retorn al Regne de Déu. La ciència mèdica moderna no té totes les respostes per a la salut humana: necessitem el Regne de Déu.

Els organismes modificats genèticament no seran resolts els problemes de la fam que posen risc a la fam del món a causa de possibles fallades de les collites, necessitem el Regne de Déu.

La pobresa massiva a algunes parts d'Àfrica, Àsia i altres llocs, tot i que es beneficia durant un temps de finalització "Babilònia" (vegeu Apocalipsi

18: 1-19), no solucionarà el problema de la pobresa, necessitem el Regne de Déu. La idea que, a part de Jesús, la humanitat pot portar utopia en aquesta "era del mal present" és un fals evangeli (Gàlates 1: 3-10).

La fase mil·lenària del Regne de Déu és un regne literal que s'establirà a la terra. Es basarà en les lleis amoroses de Déu i un Déu amorós com a líder. Els sants regnaran amb Crist durant mil anys (Apocalipsis 5:10; 20: 4-6). Aquest regne inclourà aquells veritablement a l'Església de Déu, però cap escriptura afirma que el Regne de Déu és realment l'Església (catòlica o d'una altra manera). L'Església de Roma s'ha oposat a l'ensenyament mil·lenari, i més endavant s'oposarà amb més força al missatge evangèlic de la Bíblia a mesura que ens acostem al final. Probablement això tindrà una cobertura mediàtica important que pot ajudar a complir amb Mateu 24:14.

En la seva fase final, el Regne de Déu inclourà la "Nova Jerusalem,

baixant del cel de Déu "(Apocalipsis 21: 2) i del seu augment no hi haurà fi. No hi haurà més injustícia, ni més pena ni més mort.

Predicar i comprendre l'evangeli del Regne de Déu és un tema important de la Bíblia. Els escriptors de l'Antic Testament ho van ensenyar. Jesús, Pau i Joan van ensenyar-ho. El més antic sermón "cristià" per sobreviure fora del Nou Testament ens en va ensenyar. Els líders cristians de principis del segle II, com Polycarp i Melito, van ensenyar-ho. Nosaltres, a l'Església contínua de Déu, l'ensenyem avui. Recordem que el Regne de Déu és el primer tema sobre el qual la Bíblia ens va predicar Jesús (Marc 1:13. També va ser el que va predicar després de la resurrecció (Fets 1: 3). —I és una cosa que els cristians haurien de cercar primer (Mateu 6:33).

L'evangeli no tracta només de la vida i la mort de Jesús. L'èmfasi de l'evangeli que van ensenyar Jesús i els seus seguidors va ser el regne de Déu que venia. L'evangeli del regne inclou la salvació a través de Crist, però també inclou l'ensenyament del final dels governs humans (Apocalipsis 11:15).

Recordeu-vos que Jesús va ensenyar que el final no arribaria fins després que l'evangeli del regne fos predicat al món com a testimoni de totes les nacions (Mateu 24:14). I aquesta predicació està passant ara.

La bona notícia és que **el Regne de Déu és la solució als problemes amb què s'enfronta la humanitat**. No obstant això, la majoria NO volen donar-ne suport, ni escoltar-ho, ni volen creure la veritat. El Regne de Déu és etern (Mateu 6:13), mentre que “aquest món està passant” (1 Corintis 7:31).

Proclamar el veritable evangeli del Regne de Déu és quelcom que nosaltres a l'Església contínua de Déu tenim en serio. Ens esforcem a ensenyar tot allò que ensenya la Bíblia (Mateu 28: 19-20), inclòs el Regne de Déu (Mateu 24:14). Mentre esperem aquell regne, hem d'aprendre i seguir les maneres de Déu i reconfortar els altres que volen creure la veritat.

No hauríeu de recolzar la proclamació de l'evangeli del Regne de Déu que ve? Creuràs l'evangeli del Regne de Déu?

K'uj continua u yuum

Le oficina estadounidense ti' le k'uj ' u j continua jump'éel yuum Kula'an ti': 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA;
www.ccog.org le ts'ono'oto' web.

K'uj continua u yuum (CCOG) Lu'umo'. Ielo'oba' web

CCOG.ASIA Le ts'ono'oto' u centra Asia.

CCOG.IN Le ts'ono'oto' ku ts'aabal ti' le ti' le herencia india.

CCOG.EU Le ts'ono'oto' ku ts'aabal ti' Europa.

CCOG.NZ Le ts'ono'oto' ku ts'aabal ti' Nueva Zelanda yéetel láak'o'ob yéetel jump'éeel yiit descendencia británica.

CCOG.ORG Lela' le ts'ono'oto' web noj bejo' ti' le k'uj ' uj continua jump'éeel yuum. K'a'ana'an máako'ob ti' tuláakal le continentes. Ku taasik artículos, K'aanan yéetel videos.

CCOGCANADA.CA Le ts'ono'oto' ku ts'aabal ti' aquellos ti' Canadá.

CCOGAfrica.ORG Le ts'ono'oto' ku ts'aabal ti' aquellos ti' Africa.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Lela' le ts'ono'oto' web ich kastláan t'aan yo'osal le k'uj ' uj continua jump'éeel yuum.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Lela' le ts'ono'oto' web u Filipinas le k'uj ' uj continua jump'éeel yuum. Yaan a'alajil t'aan ingles ka tagalo.

Lu'umo'. lelo'oba' web u t'aano'ob yéetel k'ajláayo'

COGWRITER.COM Le ts'ono'oto' web jach Páaybe'en nu'ukula' proclamación yéetel u t'aano'ob, doctrina, artículos históricos, videos yéetel actualizaciones proféticas.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Lela' jump'éeel ts'ono'oto' web ch'a'abil u k'a'ajsik yéetel artículos yéetel a'alajil t'aan yo'osal le k'ajláayo' najil k'uj.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Lela' jump'éeel ts'ono'oto' web u radio ti' internet ichil u Piix t'aano'ob yéetel kaambalo'ob bíblicos.

Canales u vídeo YouTube yéetel BitChute yo'osal Sermones yéetel Sermones

BibleNewsProphecy Beel. Videos u sermones CCOG.

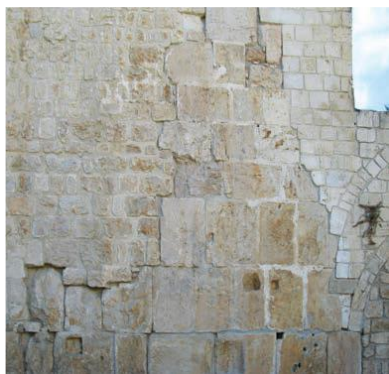
CCOGAfrica Beel. Mensajes CCOG ti' africanos t'aano'ob.

CCOG Animations utia'al u ka'ansik aspectos le creencias cristianas.

CCOGSermones beel u mensajes ich kastláan t'aan.

ContinuingCOG Beel. Sermones u vídeo CCOG.

Le oochelo' ye'esik tu continuación yane' le pocos ladrillos restantes (asab yaan añadidos chúunk'in) ti' jump'éeel edificio ti' Jerusalén Yaan k'iine' k'ajóolta'an je'el bix le Cenacle, ba'ale' tu ma'alob descrito bey najil k'uj u Dios ti' le Colina Occidental ti' Jerusalén (bejla'e' llamado k'áaxo' Sión):

U oksaj óoltik wa este bin le ts'ono'oto' tal ka'atéen le edificio asab úuchben u najil k'uj cristiana xíimbal tumen. Jump'éeel edificio le u habría predicado le. evangelio ti' le Reino ku Dios' u Jesús. Este bin jump'éeel edificio ti' Jerusalén u ka'ansajnak ti' Evangelio jump'éeel Reino jump'éeel yuum.

Le beetike' xan damos óolal ti' Jaajal K'uj ma' cenior, tuméen... Te'exé', láak'o'ob, ku convirtieron tu seguidores le iglesias u yuum yaano'ob tu Judea tu Cristo Jesús. (1 tesalonicenses 2:13-14).

Luchad fervientemente tumen le fe ku u juntéene' tuméen tuláakal bin entregada le te' k'ujo'obo'. (Judas 3).

Le (Jesús) tu ya'alaj: "K'a'abet in predicar u reino u yuum ti' le uláak' ciudades xan, tuméen utia'al le propósito in sido túuxtik." (Lucas 4:43).

Chéen ba'ale' busquen le reino yuum, ka tuláakal le ba'alo'oba' [c] serán u añadidas ti' te'ex. Ma' temas, chan rebaño, tuméen le ki' janal a taata ts'aik teeche le reino. (Lucas 12:31-32).

Ka le evangelio le reino yaan u predicado way yóok'ol kaabe' bey testigo tuláakal le naciones, ka túun yaan u taal u ts'o'okol. (Mateo 24:14).

language edition.